

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 16C/85/2010
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3810207270
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Fedor
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3810207270.16

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudcom Mgr. Štefanom Fedorom v právnej veci navrhovateľa: V. G., nar. XX.X.XXXX, bytom D., M.R. S. XXX/XX, právne zastúpený advokátskou kanceláriou IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 2, 811 08 Bratislava, proti odporcom: v rade 1/ L.. W. S., nar. X.XX.XXXX, bytom D., W. XXXX, v rade 2/ MARKÍZA- SLOVAKIA, spol. s r.o., IČO: 31 444 873, so sídlom Bratislavská 1/a, 843 56 Bratislava - Záhorská Bystrica, právne zastúpený advokátskou kanceláriou DEDÁK & Partners, s.r.o., so sídlom Mlynské Nivy 45, 821 09 Bratislava, o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Odporca v rade 1/ je p o v i n n ý stripieť, aby navrhovateľ na náklady odporcu v rade 1/ do troch dní po právoplatnosti tohto rozsudku poskytol na uverejnenie prevádzkovateľovi televízneho vysielania na televíznej stanici Markíza na odvysielanie po ukončení reklamného bloku bezprostredne predchádzajúceho vysielaniu prvej časti hlavnej spravodajskej relácie „Televízne noviny“ so začiatkom vysielania o 19:00 hod. miestneho času po dobu dvoch minút ospravedlnenie v nasledovnom znení: „L.. W. S. sa ospravedlňuje pánovi V. G. za nepravdivé výroky, ktoré predniesol dňa 23.2.2010 v relácii Paľba v reportáži Z. O. pod názvom „Na dne chemičky“ vysielanej na TV Markíza, kde uviedol, že pán V. G. je mafián, ktorý spáchal viaceré trestné činy vrátane tunelovania, prania špinavých peňazí a podvodov, že zodpovedá za krach Nováckych chemických závodov, vydieral primátora mesta Nováky a ovplyvňuje orgány činné v trestnom konaní a súdy. L.. W. S. vyslovuje hlbokú ľútosť, že uverejnením difamujúcich a nepravdivých skutkových tvrdení a neoprávnenou kritikou v značnej miere zasiahol do zákonom chránených práv na ochranu osobnosti pána V. G., čím znížil jeho ľudskú dôstojnosť, vážnosť, profesionálnu a občiansku česť a dobré meno.“

II. Odporca v rade 2/ je p o v i n n ý na vlastné náklady do troch dní po právoplatnosti tohto rozsudku odvyselať na televíznej stanici Markíza po ukončení reklamného bloku bezprostredne predchádzajúceho vysielaniu druhej časti hlavnej spravodajskej relácie „Televízne noviny“ so začiatkom vysielania o 19:00 hod. miestneho času nasledovné ospravedlnenie: „MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o., vysielateľ programovej služby TV Markíza, sa ospravedlňuje pánovi V. G. za nepravdivé výroky odvysielané dňa 23.2.2010 v relácii A. v reportáži Z. O. pod názvom „Na dne chemičky“, kde bolo uvedené, že pán V. G. je mafián, ktorý spáchal viaceré trestné činy vrátane objednávky vraždy O. N., prania špinavých peňazí a podvodov, že zodpovedá za krach Nováckych chemických závodov, vydieral primátora mesta Nováky a ovplyvňuje orgány činné v trestnom konaní a súdy. MARKÍZA - SLOVAKIA, spol. s r.o. vyslovuje hlbokú ľútosť, že uverejnením difamujúcich a nepravdivých skutkových tvrdení a neoprávnenou kritikou v značnej miere zasiahla do zákonom chránených práv na ochranu osobnosti pána V. G., čím znížila jeho ľudskú dôstojnosť, vážnosť, profesionálnu a občiansku česť a dobré meno.“

III. Odporca v rade 2/ je p o v i n n ý do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku zabezpečiť odstránenie diskusie k odkazu na záznam relácie A. zo dňa 23.2.2010 z internetovej stránky www.markiza.sk.

IV. Odporca v rade 1/ je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 4.000,- EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Odporca v rade 2/ je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch sumu 10.000,- EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

VI. Vo zvyšnej časti návrh z a m i e t a.

VII. Rozhodnutie o trovách konania p o n e c h á v a samostatnému uzneseniu po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom, doručeným tunajšiemu súdu dňa 17.5.2010 domáhal, aby súd uložil odporcovi v rade 1/ povinnosť strpieť aby navrhovateľ na jeho náklady poskytol na uverejnenie prevádzkovateľovi televízneho vysielania na televíznej stanici MARKÍZA v rámci reklamného bloku bezprostredne predchádzajúceho vysielaniu relácie „Paľba“ po dobu najmenej 2 minút ospravedlnenie v znení navrhnutom navrhovateľom. Zároveň žiadal zaviazat' odporcu v rade 1/ na povinnosť nahradiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 50.000,- EUR. Ďalej sa navrhovateľ domáhal, aby súd uložil odporcovi v rade 2/ povinnosť zabezpečiť, aby v najbližšom vysielaní relácie „Paľba“ po právoplatnosti tohto rozsudku, moderátor relácie „Paľba“ na úvod tejto relácie prečítal ospravedlnenie v znení navrhnutom navrhovateľom. Zároveň žiadal zaviazat' odporcu v rade 2/ na povinnosť nahradiť navrhovateľovi nemajetkovú ujmu v peniazoch v sume 50.000,- EUR.

Svoj návrh odôvodnil navrhovateľ tým, že dňa 23.2.2010 o 21:55 hod. uverejnil odporca v rade 2/, ktorý je držiteľom licencie na televízne vysielanie a názov jeho programovej služby je „TV MARKÍZA“ v relácii „Paľba“ reportáž redaktorky Z. O. pod názvom „Na dne chemičky“ s dĺžkou trvania 30 minút. V predmetnej reportáži odzneli viaceré nepravdivé skutkové tvrdenia a neprimerané a neoprávnené hodnotiace úsudky odporcu v rade 1/ a zamestnancov odporcu v rade 2/, ktoré hrubým spôsobom zasiahli do osobnostných práv navrhovateľa, najmä do jeho cti, ľudskej a profesijnej dôstojnosti a dobrého mena. Išlo o nasledujúce výroky: Výrok č.1: C. G., moderátor: „Dobrý večer. Vitajte v Paľbe. Novácke chemické závody padli na kolena. Donedávna ešte životaschopná chemička, dnes torzo pred bankrotom. Miliardy v ľufte a desaťtisíc ohrozených pracovných miest. Stojí však za týmto pádom skutočne len kartelová dohoda a následná smrtonosná pokuta? Alebo sú za tým mafiánske praktiky ako tunelovanie, nevýhodné zákazky a vydieranie?“, Výrok č. 2: odporca v rade 1/: „Keď zažijete to, čo zažijete, to, čo som ja zažil, keď mafiáni, lebo si to dovoľím povedať, že mafiáni idú po mne.“, Výrok č. 3: Z. O., redaktorka: „Tie dobre pozná aj W. S.. V kresle primátora Novák sedí už piate volebné obdobie a sám bol kedysi členom dozornej rady závodov. Kým ale iní čakajú, on koná. Na veci sa už roky nemôže pozerat' a tak prehovoril. O tunelovaní, ale aj o mafiánskych praktikách.“, Výrok č. 4: odporca v rade 1/: „Novácke chemické závody sú najviac potrestané privatizáciami, obrovské problémy hneď od začiatku a keď sa zamyslím, že komu to prospelo, spätne je až neuveriteľné, že koľko ľudí mohlo vytáhať milióny korún z Nováckych chemických závodov a ja považujem až za určitý zázrak, že Novácke chemické závody napriek tomu ešte doteraz dožili.“, Výrok č. 5: odporca v rade 1/: „Začalo to v roku 2003, keď som upozorňoval orgány činné v trestnom konaní, kde som mal podozrenie, že sa nerobí v prospech Nováckych chemických závodov, ale práve sa robí v prospech niektorých firiem, ktoré majú veľa zákaziek v Nováckych chemických závodoch a podozriavo všetko výhodné sa robilo práve pre pána podnikateľa V. G., pre jeho firmy, pre firmu DAK Kiaba, pre firmu Priemstav a práve v tých rokoch bol pán V. G. členom dozornej rady. Čiže v rokoch 2002 až 2006 bol pán G. členom dozornej rady, a to som videl aj rozpor určitý, právny rozpor, že je členom orgánu a vlastne všetky, alebo podstatné zákazky dostávajú jeho firmy.“, Výrok č. 6: S. O.: „V tom čase už vlastnila NCHZ I. garantovaná a v jej čele stál generálny riaditeľ H. N.. Nad ním mal stáť, ale podľa S. ešte jeden boss, a síce V. G.“, Výrok č. 7: odporca v rade 1/: „V tom období sa hovorilo, že pán generálny riaditeľ najskôr prišiel k pánovi V. G., až potom išiel k sebe do kancelárie, aby dostal pokyny.“, Výrok č. 8: S. O.: „Podľa primátora sa tak mal podnikateľ G. dostať z radového zabezpečovateľa dopravných služieb k celému úseku údržby NCHZ. Neskôr počas finančných problémov chemičky mala fabrika tomuto podnikateľovi za jeho služby dlhovať čoraz viac peňazí. A tak mal podľa primátora získať výraznejší vplyv v chemičke. Ale takzvané gro, na ktoré S. v trestných oznámeniach upozorňoval, mali byť nevýhodné zmluvy pre NCHZ, tunelovanie závodov,

pranie špinavých peňazí či daňové podvody. A v tom už mali byť zainteresovaní aj bývalí konatelia I. garantovanej.“, Výrok č. 9: odporca v rade 1/: „V roku 2004 som to dal na papieri, aby sa vyšetrovalo. A jednoducho bol som naozaj nemilo prekvapený, ako sa vyšetrovalo.“, Výrok č. 10: S. O.: „O tom, prečo ale zastavil vyšetrovateľ trestné stíhanie, môžeme len polemizovať. Vyjadrenia polície sú totiž v otázkach tohto prípadu mimoriadne strohé. A akékoľvek bližšie informácie odmietajú zverejniť. Primátor ale na svojich vyjadreniach trvá.“, Výrok č. 11: odporca v rade 1/: „Následne od nového roku 2007 vypovedali zmluvy pánovi V. G., že mu zobrali späť údržbu, zobrali železničnú dopravu a tie činnosti, ktoré on zabezpečoval. To znamená, že toto je ďalšie potvrdenie mojich slov, že to boli nevýhodné zmluvy pre Novácke chemické závody.“, Výrok č. 12 H. G.: „Celá kauza však nabrala ďaleko obľudnejší rozmer. Primátor mal byť vydieraný a za všetkými špinavosťami podľa neho stojí mafia.“, Výrok č. 13: odporca v rade 1/: „Ja som v lete 2004 dostal odkaz od tohto podnikateľa, že primátor pôjde do kolien. Nenechal som si to pre seba.“, Výrok č. 14: odporca v rade 1/: „Áno, od neho, tlmočený, že odkáž primátorovi, že primátor pôjde do kolien. V máji 2005 bol vyrobený pamflet na moju osobu, ktorý bol distribuovaný po celom regióne po starostoch, primátoroch, školách, podnikoch, zariadeniach rôznych, autobusových zastávkach, na kvalitnom kriedovom papieri, na moju diskreditáciu.“, Výrok č. 15: S. O.: „Podľa primátora má aj tento psychický nátlak na svedomí práve veľkopodnikateľ V. G.. Dodáva, že polícia účelovo nekoná. Dôvodom majú byť ich vzájomné nadštandardné vzťahy. Kupodivu miestna polícia sedí práve v budove, ktorá patrí jednej zo spoločností V. G.“, Výrok č. 16: odporca v rade 1/: „Polícia jednoducho odflákla všetko. Môžem to povedať odflákla. Nieže mala záujem vyšetrovať, ale mala záujem utuľtať.“, Výrok č. 17: S. O.: „Na utajenej dovolenke, o ktorej nikto okrem policajtov údajne nevedel, stretol totiž primátor známú tvár vtedajšieho prievidskeho podsvetia G. O.. Podľa primátora to nebola náhoda.“, Výrok č. 18: odporca v rade 1/: „No dávali mi mafiáni jasne najavo, že majú všetko pod kontrolou. Ale to som mal podozrenie, že v úzkej spolupráci s políciou.“, Výrok č. 19: S. O.: „Napriek tomu je ale stále na slobode. Na túto osobu ho pritom upozorňovala už dávnejšie sestra zavraždeného O. N. z Prievidze. Ten bol vedúcim dopravy a otcom 60-miliónového projektu na prepravu a uskladnenie stabilizantu v nováckej elektrárni. Jeho smrť ale vraj veci zmenila a k biznisu sa dostali externé firmy. Zvláštne je ale to, že o tejto vražde diskutovali aj poslanci parlamentu, kde upozorňovali na možnú súvislosť, medzi vraždou N. a následným víťazom výberového konania práve na spomínanú prepravu a uskladnenie stabilizantu. Víťazom tohto konania nebol nikto iný ako spoločnosť DAK Kiaba.“, Výrok č. 20: odporca v rade 1/: „Toto všetko, čo hovorím, som ochotný dokázať pravdu, že som ochotný sa podrobiť detektoru lži. Že som ochotný čokoľvek podstúpiť, lebo keď niečo zažijete, keď sa vám niekto takto s päťami vyhráza, keď vám niekto povie, ako skončíte a toto a toto sa stane, keď ja vo verejnej funkcii som sa obracal na tých policajtov, čo som veril, že sa bude vyšetrovať, nič sa neurobilo, jednoducho nič, žiaden výsledok.“, Výrok č. 21: S. O.: „Čiže ide o štandardný postup a môžete vylúčiť, žeby si to niekto obrazne povedané vybavil, aby to mal doma.“, Výrok č. 22: odporca v rade 1/: „Ja vám poviem to, čo cítim. Na Slovensku títo mocní, ekonomicky mocní páni si všetko zariadia. Všetko si zariadia. Vedia ovplyvniť políciu, vedia ovplyvniť orgány činné v

trestnom konaní, podľa mňa aj prokuratúru, vidíme, že aj súdy, ako, akú dôveryhodnosť majú, a to sa dá všetko zariadiť. Čiže spravíme si tak, ako chceme.“, Výrok č. 23: S. O.: „Polícia akékoľvek tvrdenia tohto druhu odmieta. Zrejme je teda len to, že okolo Novákov poriadne páchne aj niečo iné ako len chemička. Ľudia v Hornej Nitre však o týchto veciach, radšej mlčia. Problémov majú aj tak dosť a ako sa hovorí, niekedy je lepšie nič nevedieť. No a povedať nahlas, to už chce zas poriadnu guráž.“. Uvedená reportáž bola odporcom v rade 2/ následne sprístupnená na internetovej stránke www.markiza.sk, kde sa medzi návštevníkmi tejto stránky rozvinula široká diskusia. Súčasne, odporca v rade 1/ zverejnil túto reportáž na oficiálnej internetovej stránke Mesta Nováky www.novaky.com.

Vychádzajúc z vyššie citovaných skutkových tvrdení a hodnotiacich úsudkov, ktoré boli odporcom v rade 1/ a odporcom v rade 2/ prezentované v reportáži možno podľa navrhovateľa konštatovať, že obaja odporcovia sa vyjadrili, že navrhovateľ: 1. je mafián, 2. páchal a pácha rôzne trestné činy ako tunelovanie, poškodzovanie veriteľa, zvýhodňovanie veriteľa, vydieranie, pranie špinavých peňazí, daňové podvody, 3. vydieral primátora Mesta Nováky, 4. spôsobil pád NCHZ a nepriamo ohrozil desaťtisíc pracovných miest, 5. ovplyvňoval a ovplyvňuje orgány činné v trestnom konaní a súdy, 6. objednal si úkladnú vraždu O. N..

Odporcovia označili navrhovateľa za „mafiána“, resp. človeka, ktorý praktizuje „mafiánske praktiky“ (najmä výroky č. 2, 3, 12, 17a 18). Navrhovateľ v živote nebol odsúdený za akýkoľvek trestný čin a dokonca, v živote nebol ani obvinený zo spáchania nejakého trestného činu, to znamená, že nikdy neexistoval ani dostatočne odôvodnený záver, že nejaký trestný čin spáchal

navrhovateľ (aj keby sa táto skutočnosť neskôr vyvrátila). Označenie „mafia“ je z toho dôvodu nielen nepravdivým skutkovým tvrdením, ale neexistujú ani východiskové premisy, z ktorých by si ktokoľvek mohol o navrhovateľovi urobiť takýto oprávnený hodnotiaci úsudok. Odporca v rade 1/ v minulosti podal na políciu viacero trestných oznámení o podozrení zo spáchania rôznych trestných činov navrhovateľom, avšak navrhovateľ nebol nikdy obžalovaný a tobôž nie odsúdený. Označením „mafia“ preto odporcovia v danom prípade obzvlášť nebezpečne zasiahli do osobnostných práv navrhovateľa, najmä do jeho práva na česť a ľudskú dôstojnosť ako aj dobrého mena, ktoré navrhovateľ požíva nielen v najbližšom okolí, ale aj v profesijnej oblasti. Označenie „mafia“ bezúhonného slušného človeka predstavuje úmyselné škandalizovanie, poškodenie a znemožnenie navrhovateľa. Niet pochyb o tom, že takýto výrok je hrubo difamujúci a dehonestujúci navrhovateľa. Uvedené výroky majú vo vzťahu k navrhovateľovi výraznú intenzitu, sú expresívne a úmysel odporcov poškodiť osobnostné práva navrhovateľa je nespochybniteľný. O to viac, že zásah sa uskutočnil prostredníctvom masovokomunikačného prostriedku, najsledovanejšej televízie na Slovensku, a preto pôsobil na širokú verejnosť. Odporcovia označili navrhovateľa za páchatela (bez ohľadu na formu účasti) viacerých trestných činov (najmä výroky č. 1, 3, 4, 5, 8 a 11). Konkrétne „tunelovania“, čiže trestných činov podvodného úpadku podľa § 227 Trestného zákona, poškodzovania veriteľa podľa § 239 TZ, zvýhodňovania veriteľa podľa 244 TZ, „prania špinavých peňazí“, teda trestného činu legalizácie príjmov z trestnej činnosti podľa § 233 TZ ako aj viacerých hospodárskych trestných činov. Takéto skutkové tvrdenia sú neprípustným zásahom do osobnostných práv navrhovateľa, najmä do jeho cti, ľudskej dôstojnosti a mena. Rečnícke otázky moderátora odporcu v rade 2/ vo výroku č. 1 sú objektívne spôsobilé u širokej diváckej verejnosti vyvolať dojem, že navrhovateľ pokračujúcim páchaním uvedených trestných činov privodil stratu finančných prostriedkov štátu, NCHZ a zamestnancov a následným vstupom NCHZ do konkurzu ohrozil, prípadne pripravil desaťtisíc ľudí o zamestnanie. Takéto nepravdivé obvinenia sú u zamestnancov NCHZ objektívne spôsobilé vyvolať predstavu, že práve navrhovateľ ich „pripravil o prácu“, spôsobil nezamestnanosť, biedu a pod. Vo výroku č. 5 odporca v rade 1/ explicitne označuje navrhovateľa za človeka, v prospech ktorého sa „robilo“, v prospech ktorého sa pripravovali tendre a zákazky na dodávku služieb a tovarov pre NCHZ. Na pravde sa nezakladá ani tvrdenie, že navrhovateľ a s ním prepojené spoločnosti získavali finančné prostriedky z NCHZ, resp. tendre a zákazky na úkor a škodu NCHZ. Podľa S. O. a odporcu v rade 1/ mal navrhovateľ riadiť F. H. N., generálneho riaditeľa NCHZ. Výroky č. 6 a č. 7 sú objektívne spôsobilé v divákovi vyvolať pocit, že navrhovateľ nečestne a nezákonne ovládal prostredníctvom generálneho riaditeľa NCHZ a týmto spôsobom sa nezákonne obohacoval. F. N. bol generálnym riaditeľom a predsedom predstavenstva NCHZ od 17.12.2002 do 30.6.2006. V tom čase nebol predseda predstavenstva oprávnený konať za spoločnosť samostatne, ale vždy sa vyžadovalo konanie aspoň dvoch členov predstavenstva spoločne. Okrem toho predstavenstvo bolo vždy viacčlenné, čiže o každom rozhodnutí sa hlasovalo. Pán N. mal zodpovednosť za prípadnú škodu. Spoločnosti NCHZ žiadna škoda výkonom jeho funkcie nevznikla, resp. si žiadnu neuplatnila. Tvrdenia, že navrhovateľ riadil pána N., resp. spoločnosť NCHZ sa absolútne nezakladajú na pravde. V danom prípade absentuje konkrétnosť kritiky, pretože odporcovia uvádzajú len svoje difamačné hodnotiace úsudky, ktoré sa divákovi snažia podložiť inými nepravdivými skutkovými tvrdeniami a hodnotiacimi úsudkami. Odporca v rade 1/ uviedol, že dôkazom ním tvrdenej ekonomickej trestnej činnosti navrhovateľa sú nevýhodné zmluvy medzi NCHZ a obchodnými spoločnosťami navrhovateľa. Takéto tvrdenie sa taktiež nezakladá na pravde. V roku 2002 vstúpila do akcionárskej štruktúry NCHZ kanadská spoločnosť Exall, ktorá z dôvodu zníženia nákladov rozhodla o odčlenení nevýrobných aktivít. O výbere zmluvného partnera DAK V. G. a DAK NOVÁKY, s.r.o. (v súčasnosti DAK KIABA, s.r.o.) rozhodlo predstavenstvo, a teda nie pán N.. Uvedené spoločnosti takto externe začali pre NCHZ zabezpečovať služby, ktorých vykonávanie vo vlastnej réžii bolo pre NCHZ stratové. Dňa 25.6.2002 bola medzi NCHZ ako prenajímateľom a DAK V. G. ako nájomcom uzatvorená nájomná zmluva č. X/XXXX, premetom ktorej bolo odčlenenie železničnej dopravy z NCHZ, dňa 24.1.2003 bola medzi rovnakými subjektmi uzatvorená zmluva o spolupoužívaní vlečky č. X/XXXX, dňa 30.9.2002 bola medzi NCHZ ako prenajímateľom a DAK NOVÁKY, s.r.o. uzatvorená nájomná zmluva č. W./XX/XXXX, dňa 20.9.2002 bola medzi rovnakými subjektmi uzatvorená rámcová zmluva o dielo č. W./XX/XXXX niektoré ďalšie. Ani jednu z týchto zmlúv neuzatváral pán N. sám a niektoré z nich dokonca boli uzavreté v čase, kedy vôbec nebol členom predstavenstva. Hneď v roku 2003 došlo odčlenením nevýrobných aktivít v NCHZ k úspore cca 45 miliónov Sk. Ani jedna zo zmlúv nebola ukončená výpoveďou NCHZ, ale dohodou zmluvných strán. Dôvodom ukončenia zmlúv bol zámer vlastníka NCHZ o predaj podniku ako celku. NCHZ a navrhovateľ však neukončili všetky zmluvy, napríklad dopravu etylénu zabezpečuje navrhovateľ pre NCHZ do dnešného dňa na základe zmluvy, ktorá bola podpísaná dňa 21.12.2006, v znení dodatku č.X z 22.1.2008, novým vedením spoločnosti. Nie je teda pravda, že NCHZ mali s

navrhovateľom uzatvorené nevýhodné zmluvy, že ich po zmene akcionárskej štruktúry vypovedali a nie je pravda, že „mu zobrali činnosti, ktoré on zabezpečoval“. Navrhovateľ bol odporcami obvinený z vydierania odporcu v rade 1/, primátora mesta Nováky (výroky č. 1, 2, 12, 13, 14, 15, 17, 18 a 20). Odporca v rade 1/ podal na navrhovateľa trestné oznámenie aj pre podozrenie zo spáchania trestného činu vydierania. Navrhovateľ však v danej veci nebol ani obvinený. Táto skutočnosť musí byť odporcovi v rade 1/ známa, no napriek tomu pokračuje v difamovaní navrhovateľa prostredníctvom televízie s úmyslom znížiť jeho česť, ľudskú dôstojnosť a poškodiť jeho dobré meno, kedy aj niekoľko rokov po skončení trestnej veci je schopný uviesť, že v lete 2004 dostal od navrhovateľa odkaz, že pôjde do kolien (výrok č. 13). Aj výrokom označeným v návrhu pod č. 20 odporca v rade 1/ opätovne obvinil navrhovateľa z vydierania, ako aj z toho, že sa stalo to, čím sa mu mal navrhovateľ vyhrážať (bez uvedenia ďalšej konkretizácie). Navrhovateľ sa odporcovi nikdy nevyhrážal, nikdy ho nevydieral, nikdy mu nehrozil päsťami. Dokonca vzhľadom na averziu, ktorú odporca v rade 1/ voči navrhovateľovi očividne požíva, snaží sa mu čo najviac vyhnúť. Tento stav pretrváva už roky. Navrhovateľ nepozná ani samotného G. O., ktorého v živote nestretol. Vyjadrenia odporcu v rade 1/ predstavujú úmyselnú snahu o diskreditáciu, dehonestáciu a poškodenie cti, ľudskej dôstojnosti a dobrého mena navrhovateľa a sú objektívne spôsobilé vyvolať u divákov presvedčenie, že navrhovateľ je agresívny človek, ktorý sa primátorovi Novák vyhrážal smrťou a ako upozornenie za ním poslal brutálneho mafiána a zločince, ktorý má na svedomí aj smrť desaťročného chlapca. Skutočnosť, že odporca v rade 2/ umožnil odporcovi v rade 1/ takéto výroky šíriť prostredníctvom televízie bez ich overenia sú prejavom ľahkovážneho konania novinárov v rozpore s novinárskou etikou, ktorého cieľom nebolo nič iné ako zvýšiť sledovanosť relácie šokujúcimi, agresívnymi a senzáciechtivými informáciami. Odporca v rade 1/ vo výrokoch č. 14 a 15 obvinil navrhovateľa z výroby pamfletu na jeho osobu a jeho distribúcie po celom regióne. To sa nezakladá na pravde, navrhovateľ o predmetnom pamflete nemá žiadnu vedomosť. V reportáži bol vyslovený hodnotiaci úsudok odporcov, podľa ktorého dôvodom „pádu“ resp. konkurzu NCHZ je predchádzajúca trestná činnosť navrhovateľa (najmä výroky č. 1, 4, 5, 11, 23 ako aj ich spojenie v kontexte celej reportáže). Odporca v rade 2/ úmyselne začal reportáž „senzáciou“ spôsobilou vyvolať presvedčenie, že svojou investigatívnou činnosťou odhalil príčiny vstupu NCHZ do konkurzu, príčiny krachu tejto spoločnosti, príčiny ohrozenia a straty zamestnania tisícov zamestnancov NCHZ, príčiny biedy ich rodín. Navrhovateľov predmet podnikania je úzko spätý s NCHZ a ich zamestnancami, ktorí počas niekoľkých rokov boli v pracovnom pomere s navrhovateľom, resp. jeho obchodnými spoločnosťami. Odporca v rade 2/ predniesol v úvode reportáže kritiku bez toho, aby ju akokoľvek vecne podložil. Okrem absencie vecnosti, tento hodnotiaci úsudok nespĺňa požiadavku konkrétnosti, pretože predkladá divákovi v reportáži len skutkové tvrdenia a hodnotiace úsudky odporcu v rade 1/. Odporcovia v reportáži spochybnili prácu polície a orgánov činných v trestnom konaní a obvinili navrhovateľa z ovplyvňovania vyšetrovania viacerých trestných činov (výroky č. 5, 8, 9, 10, 15, 16, 17, 18, 20, 21 a 22). Konanie, z ktorého bol navrhovateľ odporcami obvinený napĺňa znaky viacerých trestných činov, najmä trestného činu korupcie, prípadne útoku na orgán verejnej moci. Navrhovateľ však nikdy nebol ani len obvinený zo spáchania žiadneho trestného činu. Zo skutočnosti, že orgán činný v trestnom konaní neobviní konkrétnu osobu, resp. nepokračuje v trestnom konaní, nie je možné eo ipso konštatovať, že polícia nekoná. Nemožno sa teda stotožniť s hodnotiacimi úsudkami odporcov, z ktorých vyplýva, že akékoľvek rozhodnutie o veci iné ako odsúdenie navrhovateľa zakladá nezákonné rozhodnutie spôsobené korupciou, ovplyvňovaním orgánov činných v trestnom konaní a pod. Štylizácia viet, ich výber a zoradenie vo výroku č. 10 nepochybne vyvolávajú v divákovi presvedčenie, že polícia nekonala správne a podľa zákona, že niečo nie je v poriadku, a to práve v spojitosti s navrhovateľom. Takéto hodnotiace úsudky odporcov, urobené bez akýchkoľvek vecných premís, vyvolávajú o navrhovateľovi presvedčenie, že nie je trestne stíhaný za spáchané trestné činy z dôvodu napojenia na orgány činné v trestnom konaní a súdy a z toho dôvodu „si môže robiť čo chce“ (najmä výrok č. 22) vrátane objednávky vraždy. Skutočnosť, že navrhovateľ prenajíma Obvodnému oddeleniu PZ SR v Novákoch priestory je pravdivá, avšak bez ďalšieho nezakladá existenciu ich vzájomných nadštandardných vzťahov. Ani jedno z trestných oznámení odporcu v rade 1/ nebolo podané na príslušné oddelenie PZ, ale na iné, inštitucionálne nadriadené oddelenia, čo vyplývalo z charakteru a závažnosti trestných činov, na spáchanie ktorých odporca v rade 1/ v trestných oznámeniach poukazoval. V reportáži bol vyslovený hodnotiaci úsudok, ktorý je spôsobilý vyvolať u diváka dojem, že navrhovateľ si objednal vraždu L.. O. N. (najmä výrok č. 19) a v spojení s kontextom reportáže, že si na túto vraždu objednal G. O., aby sa dostal k zákazke od nováckych elektrární. Je pravdou, že spoločnosť navrhovateľa neskôr zákazku skutočne získala. Navrhovateľ však nikdy v živote L.. N., rovnako ako G. O. nestretol. Navrhovateľ nebol nikdy právoplatne odsúdený za trestný čin úkladnej vraždy L.. N., dokonca nikdy nebol v tejto veci vypočutý ako svedok. O spôsobe prepravy stabilizátu rozhodlo predstavenstvo slovenských elektrární v Bratislave

až v júni 1997 (vražda N. sa stala 2.10.1996), takže predmetná zákazka nemá s vraždou absolútne žiadne prepojenie. Skutočnosť, že odporca v rade 2/ umožnil verejné šírenie takejto nepravdivej, dehonestujúcej a difamujúcej, mimoriadne závažnej nepravdivej informácie je len snahou o zvýšenie sledovanosti reportáže vymyslenou senzáciou. Senzáciou, ktorá osobitne citlivo zasiahla do rodinnej sféry navrhovateľa, jeho pracovného kolektívu a hrubo degradovala navrhovateľovu česť, osobný kredit, ľudskú dôstojnosť a dobré meno, následky stigmatizácie ktorého budú pravdepodobne trvať do konca života.

Zásah do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa bol realizovaný prostredníctvom najsledovanejšej televízie s celoštátnou pôsobnosťou. V takom prípade je vždy založené právo domáhať sa nemajetkovej ujmy v peniazoch. Osobitne negatívny dopad malo odvysielanie reportáže v rodinnom kruhu navrhovateľa. Jeho rodina mimoriadne ťažko znáša obvinenia navrhovateľa z tohto, že je mafián, že pácha rôzne trestné činy. Najmä manželku a mladšieho syna šokovala informácia, podľa ktorej by manžel a otec rodiny mal byť chladnokrvným vrahom. Manželka máva doteraz úzkostné stavy, obáva sa o manžela a bojí sa, aby ho nezačali bezdôvodne perzekvovať. Navrhovateľ a jeho rodinní príslušníci sa neustále stretávajú s odmietavými reakciami na verejnosti, ľudia sa im prestali zdraviť, vyhýbajú sa im, ochladli niektoré priateľstvá,. Rovnako pociťuje navrhovateľ zníženie svojich osobnostných práv v pracovnej oblasti, kde je nutné zdôrazniť, že prostredníctvom svojich obchodných spoločností zamestnáva 250 ľudí, ktorých zamestnanie je úzko späté práve s NCHZ. Informácie, že navrhovateľ stojí za krachom a konkurzom NCHZ, a že spôsobil masové prepúšťanie v oblasti, ktorá je aj bez toho ťažko zasiahnutá nezamestnanosťou, znižuje jeho autoritu v práci. Okrem toho, zo strany zamestnancov cítiť nevôľu, odpor a opovrhovanie. Ďalšie zásahy do práva navrhovateľa sú preukázané diskusiou k reportáži, ktorú na svojej webstránke zverejnila televízia MARKÍZA. Televízia MARKÍZA je dlhodobo najsledovanejšou televíznou stanicou v SR. Verejnosť vníma ako najobjektívnejšie práve spravodajstvo televízie MARKÍZA. Ak teda nepravdivé skutkové tvrdenia a neprípustné hodnotiace úsudky vo svojom spravodajstve zverejní táto televízia, bude verejnosť spôsobilá prikloniť s k jej tvrdeniam a záverom viac, ako v prípade spravodajstva inej televízie. Navrhovateľ má za to, že tvrdenia a hodnotiace úsudky odporcov odvysielané v reportáži svojím spôsobom a rozsahom uverejnenia sú spôsobilé vyvolať poškodenie jeho osobnostných práv výrazným spôsobom a v značnej miere. Odporca v rade 2/ zverejnil svoje difamujúce tvrdenia v najsledovanejšom mienkotvornom informačnom prostriedku v SR. Obsah reportáže zvýrazňujú šokujúce brutálne zábery chladnokrvnej vraždy desaťročného chlapca, ktorá nemá s osobou navrhovateľa nič spoločné. Niektoré zábery zobrazujú fabriky na krvavom pozadí, teda nemiestne a expresívne, snažiac sa vyvolať dojem, že za konkurzom NCHZ stoja viaceré násilné trestné činy.

Odporca v rade 1/ v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že z jeho úst nevyšli slová, ktorými by menovite navrhovateľa bol označil za „mafiána, ktorý spáchal viaceré trestné činy, vrátane objednávky vraždy O. N., tunelovania, prania špinavých peňazí a podvodov, že zodpovedá za krach Nováckych chemických závodov, vydieral primátora mesta Nováky a ovplyvňuje orgány činné v trestnom konaní a súdy“. To, že si navrhovateľ urobil takéto závery a všetky obvinenia z relácie si zosobnil, je len jeho vlastné konštatovanie. Je pravda, že v roku 2004 podal trestné oznámenie o podozrení z tunelovania Nováckych chemických závodov na viacerých podozrivých, vrátane navrhovateľa. Nie je pravdou, že odporca v rade 1/ umiestnil reláciu „Paľba“ na webstránke www.novaky.com. Oficiálna stránka mesta je www.novaky.sk a na nej nebolo nič také zverejnené. Všetky obvinenia v návrhu sú nepravdivé a odporca v rade 1/ žiadal o jeho zamietnutie voči svojej osobe.

Odporca v rade 2/ v písomnom vyjadrení k návrhu uviedol, že reportáž „Na dne chemičky“ sa začala formovať už koncom roka 2009, kedy bola Nováckym chemickým závodom a ich bývalej materskej spoločnosti 1. garantovaná uložená Európskou komisiou pokuta vo výške 19,6 milióna EUR, za kartelovú dohodu. Keďže pre Novácke chemické závody bola pokuta likvidačná, dostali sa do konkurzu a tím sa v ohrození ocitlo takmer 6-7 tisíc zamestnancov. V januári 2010 sa na redakciu odporcu v rade 2/ začali obracať ľudia, že niečo iné sa v tlači píše a niečo iné oni v skutočnosti zažívajú. Na základe takýchto podnetov sa začala nakrúcať reportáž. Redaktorka zozbierala k téme všetky možné dostupné informácie, ktoré sa k tomuto prípadu zozbierať dali. Oslovila aj primátora mesta. On reagoval, že by redaktorke vedel o tom porozprávať. Následne sa uskutočnilo osobné stretnutie s ním. Pravdivosť ním poskytnutých informácií redaktorka overovala doloženými listinnými dôkazmi a následne aj dopytmi na všetky označené strany. Odporca v rade 1/ redaktorku povedal, že bol niekoľkokrát vydieraný (najmä psychicky), že má obavy o svoj život, ale že už sa na veci nemieni pozeráť a tak povie na kameru

všetko, čo vie. A to sa aj stalo. Odporca v rade 1/ upozornil redaktorku najmä na dve osoby. F. L. N., bývalého generálneho riaditeľa NCHZ a miestneho veľkopodnikateľa A. G.. Ich najviac spájal s históriou, vývinom a vtedajším stavom NCHZ. Poukazoval najmä na to, čo sa dialo v zákulisí fungovania chemičky. Uvedených dvoch pánov redaktorka tiež kontaktovala. Navrhovateľ dal k reportáži len písomné vyjadrenie, tomu však predchádzalo osobné stretnutie redaktorky s navrhovateľom u neho doma. Na tom mu redaktorka vysvetlila, z čoho ho odporca v rade 1/ obviňuje, resp. na aké veci poukazuje a prečo sa to bude vysielat'. Navrhovateľ sa na kameru odmietol vyjadriť, jeho písomné stanovisko odznelo v reportáži. Žiadne neoverené a nepodložené vyjadrenia neboli odvysielané. K sporným vyjadreniam bolo vždy odvysielané stanovisko protistrany. Znenie ospravedlnenia navrhované navrhovateľom považuje odporca za nepravdivé a nepreukázané, nakoľko odporca v rade 2/ neodvysielal žiadne skutkové tvrdenia a komentáre, na podklade ktorých by bolo zrejmé, že navrhovateľ: je mafián, spáchal viaceré trestné činy, objednal si vraždu O. N., pral špinavé peniaze či uskutočnil podvody. Navrhované znenie ospravedlnenia preto odporca v rade 2/ považuje za nevykonateľné, nejasné a zavádzajúce. Poukázal na to, že relácia „Paľba“ bola rozhodnutím generálneho riaditeľa odporcu v rade 2/ od 1.9.2010 zrušená. Navrhovanú výšku nemajetkovej ujmy považuje odporca v rade 2/ za neodôvodnenú. Navrhovateľ nepreukázal, aká ujma mu bola spôsobená, resp. akým spôsobom bola jeho povesť reálne poškodená. Jeho tvrdenia sú tendenčné v snahe obohatiť sa na úkor odporcu v rade 2/. Podľa výpisov z Obchodného registra je navrhovateľ spoločníkom alebo štatutárom vo viacerých existujúcich spoločnostiach a jeho podnikateľské aktivity neboli odvysielanou reportážou nijakým spôsobom dotknuté. Čo sa týka dobrého mena navrhovateľa v širšom okruhu, napr. Prievidzského okresu, odporca v rade 2/ má za to, že odvysielaním príspevku neprišlo k výraznejšiemu zásahu do práv navrhovateľa, nakoľko podľa listinných dôkazov je zrejmé, že o činnostiach navrhovateľa v podnikateľskej oblasti existovalo už pred odvysielaním príspevku množstvo rôznorodých informácií, ktoré v konečnom dôsledku boli aj námetom pre prípravu predmetného príspevku. Z uvedených dôvodov žiadal odporca v rade 2/ návrh zamietnuť.

Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 24.10.2011 zmenil petit svojho návrhu tak, že oproti pôvodnému zneniu sa domáhal, aby odporca v rade 1/ strpel, že jeho ospravedlnenie bude odvysielané po ukončení reklamného bloku bezprostredne predchádzajúceho vysielaniu prvej časti hlavnej spravodajskej relácie „Televízne noviny“ so začiatkom vysielania o 19:00 hod. a odporca v rade 2/ aby strpel, že jeho ospravedlnenie bude odvysielané po ukončení reklamného bloku bezprostredne predchádzajúceho vysielaniu druhej časti hlavnej spravodajskej relácie „Televízne noviny“ so začiatkom vysielania o 19:00 hod. Súd uznesením na pojednávaní dňa 25.1.2013 túto zmenu návrhu pripustil.

Súd vo veci nariadil pojednávania, na ktorých vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov, výsluchom svedkov, prehratím zvukových a zvukovoobrazových záznamov a listinnými dôkazmi.

Navrhovateľ na pojednávaniach uviedol, že členom dozornej rady Nováckych chemických závodov bol približne v rokoch 2002 až 2006, v iných pozíciách tam už nebol. V prípade vyšetrovania vraždy pána N. bol vypočúvaný asi v roku 2006 na podnet odporcu 1/, na KR PZ v Trenčíne, kde bol predvolaný ako svedok. Po tejto výpovedi už viac predvolaný nebol, napriek tomu, že okolo jeho osoby prebiehalo v tejto veci dosť rozsiahle vyšetrovanie a nevie, ako táto vec skončila, nikto ho o tom viac neinformoval. V prípade podaného trestného oznámenia zo strany odporcu v rade 1/ za vyrobenie a šírenie časopisu Novákoviny nebol vypočúvaný. Nemá s tým absolútne nič spoločné. V žiadnej trestnej veci dodnes nebolo voči nemu vznesené obvinenie, ale vypočúvaný je každý rok, a to na podnet odporcu v rade 1/. Je pravdou, že v júli 2011 navrhovateľ pri stretnutí s redaktorkou H. U. prehrával DVD, na ktorom bolo zachytené, ako odporca 1/ využíva pracovnú dobu a za dane občanov vykonáva svoju prácu tým, že sa opaľuje na Zlatých pieskoch, pri Bratislave. DVD získal tak, že mu bolo z neho zaslaných 10 kusov k jeho dverám neznámym doručovateľom, niekedy v roku 2007. On sa nepodieľal na výrobe, ani na distribúcii týchto DVD. Na výrobe a distribúcii časopisu Novákoviny sa taktiež nepodieľal. Reportáž sledovala celá jeho rodina. Táto reportáž je jednoznačne jedno veľké klamstvo a odporca v rade 1/ si ju ako primátor objednal u Markízy. Po jej odvysielaní nastal veľmi zlý psychický stav v rodine navrhovateľa, manželka veľmi plakala. Zlý psychický stav nastal aj u oboch synov. Navrhovateľ utrpel v dôsledku odvysielania tejto reportáže veľkú ujmu. Má veľa firiem, ktoré spolupracujú s ďalšími veľkými firmami, z jeho strany bolo veľa vysvetľovania. Odmietali s ním hovoriť napríklad zákazníci. Riaditelia jeho podnikov tiež museli vysvetľovať. Zmluvné strany sa ho začali báť, že je mafián, že praktizuje mafiánske spôsoby. Pociťovali pokles objednávok na práce a zmlúv na vykonanie prác, taktiež v predajni vozidiel Škoda a Volkswagen sa otočilo veľa zákazníkov, klientov, keď videli, že on je majiteľom predajne. Tým pádom pociťovali pokles predaja. Taktiež mal veľké problémy vysvetliť v NCHZ novým vlastníkom, že nie je mafián, a že nerobí

nátlak na uzatváranie zmlúv. S NCHZ stále ako fyzická osoba aj právnická osoba spolupracuje na základe zmlúv, ktoré má uzavreté a sú uzatvárané priebežne každoročne. Vo firme DAK G., ktorá je dopravnou firmou, odišli zákazky na prepravu chemikálií, a to po celom Slovensku, nielen z NCHZ. Manželka ani deti nevyhľadali odbornú starostlivosť, ale navrhovateľ skončil na kardiovaskulárnom oddelení v Bratislave. Dovtedy nemal zdravotné problémy takéhoto charakteru, tieto začali asi v roku 2010. Je vysoko nepríjemné, keď jeho deti videli v televízii, že ich otec sa vraj podieľal na vražde L. N. a vytuneloval NCHZ a.s.. K úplnému zhoršeniu vzťahov nedošlo, ale na psychike detí videl, že reagovali na túto reláciu. Ale myslí, že mu určite dôverujú a veria, že takéto veci neurobil. Ochladli aj niektoré priateľstvá a znížila sa jeho autorita v práci. Niektoré kamarátske a priateľské vzťahy sa neobnovili dodnes, tiež dodnes pociťuje aj pokles objednávok. Od odvysielania relácie až dodnes tento pokles predstavuje približne 30%. Útoky zo strany odporcu 1/ v podstate pokračujú od roku 2002 až do dnešného dňa. Asi v roku 2001 resp. 2002. vstúpila do NCHZ spoločnosť EXALL, ktorá začala riadiť NCHZ novou metódou s tým, že rozhodla o odčlenení niektorých služieb, konkrétne dopravy a údržby, ktorú vyčlenili a na základe zmluvy to dostala spoločnosť DAK G., s.r.o.. Na konci roka bola vykonaná účtovná závierka, kde bolo zistené, že DAK G., s.r.o. ušetrila NCHZ 45 miliónov SK, preto bola zmluva predĺžená do roku 2006, kedy navrhovateľa požiadalo J&T aj so starými majiteľmi 1. garantovanou, a.s. o vrátenie dopravy a údržby naspäť do celku NCHZ. Robil tieto práce 4 roky a neboli žiadne námietky. Zmluva nebola ukončená výpoveďou, bolo to po vzájomnej dohode medzi J&T, 1. garantovanou a DAK G., s.r.o.. NCHZ chcelo sceliť túto spoločnosť z dôvodu, že ju chceli odpredať ako celok. Spoluprácu s NCHZ však navrhovateľ neukončil, pokračuje ohľadom dovozu etylénu pre NCHZ. Túto surovinu dodáva v rozsahu 100% ako výhradný dovozca. Odporcu v rade 1/ nikdy nevydieral, ani mu neposlal odkaz, že pôjde do kolien. Päťami sa mu nevyhrážal. G. O. osobne nepozná. Tiež nikdy nepracoval v jeho firme DAK G., ako to tvrdil odporca 1/. Nikdy nekontaktoval G. O. priamo ani nepriamo prostredníctvom nejakej osoby. S konkurzom NCHZ nemá nič spoločné. Bol len členom veriteľského výboru s tým, že NCHZ mu zostali dlhovať 456.000 EUR. Nikdy neovplyvňoval orgány činné v trestnom konaní, aby ho nestíhali alebo nevyšetrovali. Na výročnej členskej schôdzi Klubu rýchlostnej kanoistiky Nováky neukazoval nič, nepremietalo sa nič, držal nejaký hrubší obal a nepovedal tie slová, ktoré uviedol odporca v rade 1/. Navrhovateľ v minulosti vlastnil 49% ako spoločník v spoločnosti NOPA, s.r.o., tá bola spoločníkom obchodnej spoločnosti, ktorej názov si už nepamätá a táto bola akcionárom NCHZ. S redaktorkou Z. O. sa stretol, navštívila ho v jeho dome, nepustil kameramana len redaktorku a po tri a pol hodinovom rozhovore odišla preč. Nevyjadril sa priamo na kameru, zaslal jej však po tomto stretnutí písomné vyjadrenie. Tri a pol hodiny sa jej snažil vysvetliť, aká je skutková podstata Paľby, lebo si myslí, že odporca v rade 1/ si to objednal a bolo to účelové proti jeho osobe. Na DVD, ktoré našiel navrhovateľ pred domom v roku 2007 je zaznamenané to, ako bol odporca v rade 1/ v Bratislave na Zlatých pieskoch namiesto výkonu práce. Na tom zázname sú uvedené aj dátumy. Na zasadnutí mestského zastupiteľstva bol približne dvakrát, je možné, že tam bol práve 25.1.2011, kedy bol druhýkrát, nevie. Na týchto zasadnutiach však nikdy nemohol s nejakým prejavom vystúpiť z dôvodu, že vždy sa musí vyjadrovať iba k problematike, ktorá sa preberá. Má vedomosť, že priebeh zasadnutia sa zaznamenáva na videozáznamy a mal ju aj 25.1.2011. Dňa 25.1.2011 na tomto zasadnutí chcel vystúpiť pred poslancami k problematike, na základe toho, že sa odporca v rade 1/ vyjadril, že sa ho pokúsil otráviť, šíril to po Novákoch. (Pozn. sudcu: po prehratí videozáznamu z Mestského zastupiteľstva Nováky zo dňa 25.1.2011 na pojednávaní navrhovateľ uviedol, že si presne nepamätal, na ktoré zasadnutie sa ho sudkyňa pýtala, keď sa vyjadril, že nemohol vystúpiť. To bolo na inom zastupiteľstve a priznáva, že dňa 25.1.2011 vystúpil a všetko, čo je tam zaznamenané, je pravda). Na stretnutí s H. U., redaktorkou Plus 7 dní si bol vedomý toho, že si ona rozhovor nahráva, nemal proti tomu žiadne námietky. Pokiaľ sa pamätá, redaktorka sa vyslovene nepýtala, či k tomu dávajú prítomní súhlas. Dňa 22.6.2012 v kine Nováky sa jednalo o míting, stretnutie občanov s kandidátmi na post primátora mesta Nováky. Svedok sa ho zúčastnil ako verejnosť, teda bol v hľadisku. Na tomto mítingu vystúpil verejne, kritizoval prácu odporcu v rade 1/ ako primátora. Išiel sa takto obhájiť pred občanov, lebo odporca v rade 1/ sa o ňom vyjadroval predtým a aj dlhodobo sa vyjadruje, že je mafián. Vedel, že tento míting je snímaný kamerou, bolo to jeho verejné vystúpenie, nemal výhrady voči snímaniu kamerou tohto mítingu. Vystúpenie navrhovateľa na schôdzi klubu rýchlostnej kanoistiky vo februári 2009 bolo verejné, vyjadroval sa tam ohľadom sponzoringu, bol generálny sponzor tohto klubu. Podľa neho na tejto schôdzi nebol robený žiaden audio ani video záznam. Odporca v rade 1/ vystúpil ešte pred ním a útočil na jeho osobu a na prezidenta klubu a tlačil na tohto prezidenta, aby odišiel, aby sa vzdal funkcie s tým, že sa prezidentom stane odporca v rade 1/. Chcel, aby navrhovateľ prestal sponzorovať klub a chcel ho premenovať na Mestský klub. Navrhovateľ následne vo svojom vystúpení uviedol kritiku na primátora, ktorý likviduje v Novákoch šport. Na schôdzi nemal žiadne DVD, presne už nevie, čo tam uviedol, pretože tam bola spleť vecí. Povedal, že

keby to DVD, ktoré majú, sa pustilo do televízie, musel by odporca v rade 1/ Abdikovať zo svojej funkcie, pokiaľ je čestný človek. Navrhovateľ na tejto schôdzi nemal žiadne DVD, ani ho nešíril a ani ho nikdy nešíril na verejnosti. Prehral ho len redaktorka z Plus 7 dní v auguste 2011 a jedno DVD dal pánovi R..

Odporca v rade 1/ na pojednávaniach uviedol, že ohľadom výroku označeného v návrhu pod č. 2 môže povedať, že navrhovateľ sa mu už v roku 2003 vyhrážal kvôli čiernej stavbe v areáli DAK G., že zle skončí, lebo preukázal, že skutočne to bola čierna stavba, a že úradníci falšovali doklady. To bol jeho prvý spor s navrhovateľom a tu názorne vidieť, že záhadne úradníci štátnej správy, policajti a prokurátori robili v prospech navrhovateľa, vydávali rozhodnutia v prospech neho. V roku 2003 prišli za ním vyšetrovatelia z PZ od p. S. a od p. Z., ktorým hovoril práve o tom, čo sa deje v NCHZ - že ho pracovníci NCHZ upozornili, že ako prebiehajú výberové konania na práce, kde bol gen. riaditeľom H. N., člen dozornej rady NCHZ bol V. G. a podivuhodne práve on dostával do ekonomického prenájmu jednotlivé časti, a to konkrétne údržbu, železničnú dopravu, atď. Odporca v rade 1/ oboznámil s týmto políciu, najskôr ústne a predložil im konkrétne zmluvy, zatiaľ to bolo bez zápisnice a následne na druhý deň jeho manželke, ktorá pracovala v NCHZ 22 rokov na personálnom oddelení, oznámil jej šéf, že bude prepustená z práce, a to kvôli nemu. Následne po tom jej bolo povedané, že sa to dá zmeniť, ak sa bude dať hovoriť s primátorom mesta, t.j. s jej manželom. Nevie, kto jej to povedal. Nevie, akým spôsobom bol skončený pracovný pomer s jeho manželkou. Ako primátor podal približne v lete 2004 trestné oznámenie, okrem iného aj na navrhovateľa, kde okrem iného uviedol, že podľa jeho názoru ním označené osoby vedú NCHZ do konkurzu. Vďaka vtedajšiemu vedeniu, na ktoré upozorňoval v trestnom oznámení z roku 2004, sa v roku 2008 NCHZ dostali do konkurzu, bola im uložená európskou komisiou rekordná pokuta vo výške 19,6 mil. EUR a vďaka tomu prišli stovky ľudí v NCHZ o prácu. Nevie sa vyjadriť k tomu, ako skončilo toto trestné stíhanie, či niekto konštatoval, že tieto zmluvy, ktoré boli uzavreté s navrhovateľom zo strany NCHZ boli pre nich nevýhodné. Vo výroku č. 5 to povedal preto, že mal podozrenie, že sa nerobí v prospech NCHZ, ale sa práve robí v prospech niektorých firiem, na čo aj upozorňoval orgány činné v trestnom konaní. Preto aj podal trestné oznámenie. K výroku č. 7 uviedol, že v tomto období sa hovorilo, že generálny riaditeľ najskôr prišiel k navrhovateľovi, aby dostal pokyny, až potom išiel k sebe do kancelárie. Začiatkom roka 2011 prišli k odporcovi v rade 1/ zástupcovia odborov z NCHZ aj predseda a podpredseda a pred všetkými mu povedal, že pozeral reláciu Paľba, a že: „Tak ako ste povedali pán primátor, N. skôr ako prišiel k sebe, chodil k pánovi G.. Osobne som bol svedkom niekoľkokrát.“. K výroku č. 9 uviedol, že týmto vyjadrením mal na mysli presne postoj polície, keď následne prepustili jeho manželku, keď ho navštívil L. P. od pána S. a M. W. od pána Z., 1. viceprezidenta PZ, ktorí podľa názoru odporcu v rade 1/ dávali asi informácie druhej strane, vedeniu NCHZ alebo navrhovateľovi. K výroku č. 11 uviedol, že trvá na tom, čo povedal. V auguste 2006 ho navštívili zástupcovia J&T L. F. a O. F., ktorí sa predstavili ako noví vlastníci NCHZ, komunikoval s nimi prvýkrát v živote a informovali ho, že si dávajú robiť audit činnosti v NCHZ, čiže celú ekonomiku, a že až na základe uskutočneného auditu urobia prípadné zásahy do fungovania NCHZ. Následne ho informovali koncom roka v novembri 2006, že audit sa blíži ku koncu, a že urobia zásadné zásahy. Že berú späť od nového roka všetky odčlenené činnosti, ktoré má v prenájme navrhovateľ. Následne k 1.12. odvolali F. H. N. z funkcie generálneho riaditeľa NCHZ. Toto svedčí o tom, že noví vlastníci asi chceli konať v prospech fabriky a vypovedali tieto zmluvy, nakoľko by bolo nepochopiteľné, keby noví vlastníci robili neekonomické kroky a riadili by firmu NCHZ so stratou alebo nevýhodne pre pracovníkov NCHZ a firmu ako takú. K výroku č. 13 uviedol, že v lete 2004 navštívil prezídium PZ v Bratislave a dal oficiálny úradný záznam, že podnikateľ V. G. povedal, že primátor pôjde do kolien, nechal mu odkaz v tomto zmysle. Po tom nasledovali kroky. V máji 2005 zo 4.5. na 5.5. bol po celom meste do schránok distribuovaný pamflet pod názvom Novákoviny za účelom diskreditácie osoby odporcu v rade 1/. Je to dôkaz toho, o čom hovoril navrhovateľ, a to že pôjde do kolien, nakoľko v uvedenom pamflete sú dôkazy, že odporca v rade 1/ bol odpočúvaný. O sledovaní a prenasledovaní jeho osoby, filmovaní a fotení svedčí obsah uvedeného pamfletu s jediným cieľom, diskreditovať ho pred voľbami do VÚC a následne voľbami na primátora mesta. Odporca v rade 1/ podal trestné oznámenie, uviedol, že podozrieva navrhovateľa a je zarážajúce, že podľa informácií, ktoré má, polícia navrhovateľa ani nevypočula. Navrhovateľ v mesiaci august 2011 pred redaktorkou Plus 7 dní premietal zábery, ktoré boli v Novákovinách použité, kde bol odporca v rade 1/ zachytený nahý pri prezliekaní sa do plaviek, čo svedčí o tom, že navrhovateľ má DVD na jeho diskreditáciu. Navrhovateľ dňa 27.2.2009 týmto DVD odporcu v rade 1/ vydieral a vyhrážal sa mu v priestoroch kultúrneho centra v Novákoch, počas výročnej členskej schôdze klubu rýchlostnej kanoistiky. Na uvedenej schôdzi odporca v rade 1/ aj vystúpil. Po ňom vystúpil navrhovateľ, v pravej ruke mal DVD a povedal: „Primátor bol na zlatých pieskoch, Keď dám toto premietnuť, tak primátor odtiaľto teraz ujde“. Nakoniec to DVD nedal premietnuť, po skončení schôdze pristúpil navrhovateľ k odporcovi v rade 1/ a z bezprostrednej blízkosti

jeho navrhovateľ s rukami zovretými do pästí povedal: „Skončíš so všetkými vybitými zubami, ty hajzel“. Pred neho preskočil prezident klubu rýchlostnej kanoistiky O. P. a povedal: „H. klud, prosím ťa nie, lebo budeme chodiť po polícii“. Páni P. a R., ktorý schôdzu viedol boli prítomní, keď sa mu navrhovateľ vyhrážal, oni dvaja odišli, odporca v rade 1/ išiel ďalej po pódiu, navrhovateľ prišiel znovu k nemu s tým DVD a povedal mu, že: „Ak sa nestiahneš ty hajzel, všetko toto zverejním“. Odporca v rade 1/ následne o niekoľko dní podal trestné oznámenie na navrhovateľa z vyhrážania a vydierania. Z toho incidentu vyplýva, že navrhovateľ sa mu vyhrážal a vydieral ho DVD a podmieňoval to tým, aby sa stiahol a odstúpil z funkcie primátora mesta Nováky. K výroku č. 16 odporca v rade 1/ uviedol, že trvá na tom, čo povedal. V súvislosti s týmto tvrdením poukázal na prípad čiernej stavby a vyšetrovanie Novákovín. Všetky prípady, ktoré sú v jeho spore s navrhovateľom polícia sa vždy snaží uhrat' do stratena a utuľať. K výroku č. 17 odporca v 1/ uviedol, že v období, keď bol sledovaný, asi v roku 2004, čo podľa neho súviselo s tým, že navrhovateľ mu nechal odkaz, že pôjde do kolien, to následne v lete 2004 ohlásil polícii. Predpokladá, že následne v tom čase ako podal trestné oznámenie ohľadom 4 predstaviteľov NCHZ, a.s., tak asi vtedy ľudia z podsvetia použili mafiánske praktiky a nelegálne ho odpočúvali, filmovali, prenasledovali a fotili. Za účelom diskreditovať ho. V máji 2005 vydali pamflet Novákoviny, kde boli zábery určite z prechádzajúceho obdobia 2003 a 2004. To znamená, že ľudia, ktorí toto vydali, majú mafiánske praktiky. Navrhovateľ mu nevie presne v ktorom období do očí povedal, že ho zničí, uviedol, že: „Keď dám 100.000 do Plus 7, tak si zničený“. V období rokov 2004 až 2006 mu mafiáni dávali jasne najavo, že majú všetko pod kontrolou. Odporca v rade 1/ chápal ďalšie kroky ako výstrahu, nakoľko dňa 18.2.2005 v rieke Nitra cca 200 m za jeho rodinným domom bolo nájdené telo bez hlavy, čo považuje za rituálnu mafiánsku vraždu. Následne 24.4.2006 v jazere v Novákoch, ktoré sa nachádza oproti jeho rodičovského domu, bolo nájdené telo zavraždeného s poklopom z kanalizácie pri krku. Doteraz ani jedna táto vražda nebola objasnená. Ide o roky, kedy mal najväčšie problémy, čiže trestné oznámenie na 4 osoby v lete 2004, odkaz, že primátor pôjde do kolien, 18.2.2005 telo bez hlavy za jeho domom a v máji 2005 vydané Novákoviny. Následne mal policajnú ochranu, ktorá mu bola pridelená v máji 2005 na jeho žiadosť. Zo strany polície bol informovaný, že je v ohrození. Navrhovateľ sa v tom období vyjadroval, že primátor má neoprávnené pridelenú policajnú ochranu, údajne mu to vraj povedali „tí chlapci“ a to konkrétne F. F. a S. - policajti. Následne v sobotu, v máji bola policajná akcia na futbalovom štadióne, kde presne 14 policajných áut obkolesilo futbalový štadión presne v čase, keď mal byť odporca v rade 1/ na tomto štadióne s manželkou na posedení s futbalistami mestskej ligy a starými pánmi, čiže všetko ľudia nad 40 rokov a polícia z Prievidze presne v tom období urobila zásah so psami na kontrolu drog na futbalovom štadióne, o tomto bol informovaný telefonicky, čo sa deje na štadióne, následne ho auto MsP doviezlo na ten štadión a policajti sa vyjadrili, že kontrolovali podávanie alkoholu mladistvým a možné drogy. F. F., ktorý dozeral na jeho bezpečnosť, sa ho pýtal telefonicky, kedy presne bude na štadióne. Už vtedy mal podozrenie, že F. F. sa na to nepýtal náhodne ale cielene. Dňa 30.6.2005 išli na utajenú dovolenku, čo nikto nevedel, iba F. F. a vyšetrovateľ prípadu Novákovín major V.. O 2.00 hod. odišli autom na letisko a už o 4.04 mu telefonoval F. F., že mu niekto vnikol do domu. Poslal svojho otca, aby policajtom odovzdal kľúče od domu, aby sa polícia mohla dostať do jeho domu. Sami policajti sa pohybovali po celom jeho dome. Následne mu F. F. zavolať, že nikoho nechytli. Dva dni boli na dovolenke, vo večerných hodinách boli na prechádzke a po úzkej uličke oproti nim išiel jeden pár. Žena ho spoznala, zvitáli sa, bola to R. O., herečka, ktorá mu povedala, že ten muž je jej priateľ. Potom sa chvíľu rozprávali a jeho brat urobil ich fotografiu. Odporca v rade 1/ následne povedal svojim príbuzným: „To bol nejaký mafián, preboha, to bol asi ten G. O.“. Nemal sa však koho opýtať, kto to bol, ten chlap. Keď sa vrátili z dovolenky, pri pristávaní lietadla sa mu spustilo bezpečnostné zariadenie v dome, čo bolo nahraté na telefóne. Keď ho vypočúval O.. V., odporca v rade 1/ mu povedal, že na dovolenke stretol G. O.. On mu povedal, aby si nenamýšľal, nerobil konštrukcie a zakázal mu o tom hovoriť. Povedal tiež, že urobili také opatrenia, že je nemožné, aby sa s G. O. stretol. Preto si dovoľí povedať, že mafiáni mu jasne dávali najavo, ako ho majú pod kontrolou. Bral to ako zastrašovanie. Nie sú pravdivé tvrdenia navrhovateľa, že ho odporca v rade 1/ obvinil z vraždy L.. N.. Iba polícii a médiám poskytol list, ktorý mu poslala asi rok a pol pred spomínanou dovolenkou sestra L.. N.. V súvislosti s vraždou poukazuje na názor prezentovaný v článku v Pravde z 22.12.1999 s názvom Podozrivé konanie. Odporca v rade 1/ zdôraznil, že ani raz na adresu navrhovateľa nepovedal, že je mafián. Hovoril o mafiánskych praktikách. Nepovedal, že navrhovateľ tuneluje NCHZ, on dal len trestné oznámenie o podozrení z tunelovania NCHZ. Stojí si za tým, že navrhovateľ ho vydieral ako primátora mesta Nováky. Nikde nepovedal, že navrhovateľ spáchal daňové podvody, nikde na verejnosti nepovedal, že perie špinavé peniaze. Tiež doslovne nikde nepovedal, že v NCHZ sa na jeho príkaz robí v prospech navrhovateľa a jeho spoločností a na úkor NCHZ. Odmieťa, že si reportáž objednal. S redaktorku Z. O. sa v živote nestretol, až pokým neprišla k nemu, že chce vedieť o Nováckych chemických závodoch a.s. od neho ako primátora mesta.

Trestné oznámenie z 2.10.2009, ktoré bolo postúpenie z Generálnej prokuratúry SR na OO PZ Nováky, bolo následne odobraté OO PZ Nováky a vec bola postúpená zrejme niekde inde, odporcu v rade 1/ o tom nikto neinformoval a ani o výsledku vyšetrovania nemá žiadnu vedomosť.

Svedok C. G., šéfredaktor publicistiky u odporcu v rade 2/ v období, keď bola odvysielaná reportáž Na dne chemičky, na pojednávaní uviedol, že nežadavať žiadne dôkazy s touto reportážou, všetko priniesla redaktorka Z. O.. On si pred odvysielaním tejto reportáže pozrel už vizuálne spracovanú túto reportáž, skontroloval, či spĺňa všetky znaky objektivity, etiky, korektnosti. Neskúmal s tým súvisiaci dôkazový materiál. Redaktor je zodpovedný za to, aké informácie prinesie, predloží, navrhne túto tému do vysielania a keď spolu s ostatnými redaktormi uznajú, že táto reportáž spĺňa všetky podmienky na to, aby mohla byť spracovaná a následne odvysielaná, tak svedok rozhodne o tom, že sa môže spracovať, a po spracovaní potom rozhodol o tom, že môže byť odvysielaná. S témou prišla redaktorka O., na základe podnetu, ktorý jej prišiel, aký podnet to bol, svedok nevie uviesť. Tá téma bola vtedy dosť závažná, preto sa rozhodli, že ju spracujú a následne sa rozhodlo o jej odvysielaní. V takejto reportáži sa vždy musí dať priestor aj druhej strane, čo sa aj naplnilo. Bez toho nemôže pustiť reportáž do vysielania. Ak sa protistrana nevyjadří, vždy využijú maximum možných dostupných prostriedkov, telefonický kontakt až po osobnú návštevu. Tu tiež takto postupovali, redaktorka kontaktovala navrhovateľa a navštívila ho. Aj v tomto prípade boli robené upútavky, pretože na všetky relácie, ktoré idú v najsledovanejšom čase, sa upútavky robia. Dlhé roky sa to robí tak, že upútavka ide tri dni pred odvysielaním relácie, ale presný počet opakovaní upútaviek uviesť nevie. Obvykle však upútavka ide asi trikrát denne počas týchto troch dní. Obsah upútavky si svedok už nepamätá. Ak majú ústne stanovisko, v danom prípade primátora ako verejného činiteľa, je to pre nich dostačujúcim dôkazom, aby sa danej téme venovali. Keď v tomto prípade primátor povedal svoje stanovisko, požiadali o vyjadrenie druhej strany. Hlavným zdrojom informácií boli vyjadrenia odporcu v rade 1/ a na tomto bola táto reportáž aj postavená. Bežnou praxou v takýchto kauzách je, že si redaktorka potrebuje doložiť niekoho ústne tvrdenia aj písomnými dôkazmi. Z. O. je skúsenou redaktorkou a neprišla by len s nejakou bublinou bez toho, aby si s odporcom v rade 1/ neoverila nejaké skutočnosti. Určite si spolu pozreli nejaké dokumenty a pod. Vizuálne efekty sú súčasťou každej reportáže. Reportáž vždy kompletizuje redaktor, kameraman a strihač, tí spolu strihajú tú reportáž a oni rozhodli o tom, čo sa využilo, je to ich náplň práce. Tvrdenie, že by si niekto u redaktorky objednal vyrobienie reportáže s cieľom pošpiniť navrhovateľa je absurdné.

Svedok F. H. N., generálny riaditeľ NCHZ v rokoch 2002 až 2006 na pojednávaní uviedol, že na základe funkcie, ktorú vykonával bol jeden z tých, ktorí spoluzaväzovali spoločnosť. Akékoľvek zmluvy podpisoval, musel tam byť aj podpis ďalšieho člena predstavenstva, ktorý bol členom za spoločnosť 1. garantovaná, a.s. Svedok mal oprávnenie sám podpísať len objednávky do výšky 100.000,- Sk. S navrhovateľom sám nikdy nepodpísal žiadnu zmluvu. Nikdy nedostal pokyn od navrhovateľa, ako má v mene spoločnosti NCHZ konať. Zmluvu o dielo a súvisiace zmluvy, ktoré zakladali spoluprácu medzi NCHZ a spoločnosťami navrhovateľa boli uzatvorené ešte pred príchodom svedka na post generálneho riaditeľa. Spoločnosť DAK G. zabezpečovala prepravné služby, dopravu etylénu i osobnú dopravu, prenajímala vozidlá pre členov vedenia spoločnosti a aj vozidlá na účely služobných ciest pre ostatných zamestnancov. Asi v rokoch 2001,2002 bola uzavretá i zmluva o vyčlenení údržby, majetok zostal spoločnosti NCHZ, len zamestnanci prešli pod DAK G.. K vyčleneniu tejto údržby z NCHZ došlo preto, že v roku 2002 museli hľadať spôsoby, ako znížiť náklady. Jedným zo spôsobov bolo vyčleňovanie nevýrobných činností zo spoločnosti. O odčlenení týchto nevýrobných aktivít vety rozhodlo predstavenstvo. Toto vyčleňovanie bolo štandardným postupom, ktorý bol aj v iných chemických podnikoch v rámci Slovenska a bolo uskutočnené s cieľom znížiť náklady. Vyčlenenie údržby na malo na hospodárske výsledky NCHZ také dôsledky, že sa usporili náklady cca o 50-60 miliónov ročne, ďalej zefektívnenie údržby a zvýšenie objemu vykonávanej údržby pri znížených nákladoch. Keď svedok končil vo funkcii v novembri 2006, bol hospodársky výsledok NCHZ viac ako 200 miliónov Sk. V apríli 2006 vstúpil do spoločnosti nový majiteľ J&T, ktorý mal predstavu o tom, že vo firme bude mať aj údržbu, tak tie činnosti, ktoré boli predtým vyčlenené, boli navrátené späť do spoločnosti. Ohlasy na reportáž boli také, že tí, ktorí situáciu v Novákoch nepoznali, sa pýtali, či je to naozaj pravda. S obchodnými partnermi bola situácia horšia, nakoľko týmto sa ťažko vysvetľuje celé pozadie tohto problému a boli postavení pred situáciu, že so spoločnosťou Priemstav stavebná, s.r.o. radšej zmluvu neuzavrú. Táto situácia nenastala tesne po odvysielaní tejto relácie, s touto situáciou sa stretával počas celého roka 2010, čo nastúpil do tejto spoločnosti. Dôsledky pretrvávajú až dodnes, negatívny obraz navrhovateľa a svedka je naďalej určitým spôsobom niečo, čo môže zabrániť v budúcnosti s nimi spolupracovať. Stále sa opakujú tie isté otázky, či je to ten G. z Novák a ten G. z Paľby. Jednoznačne mali menší počet zákaziek,

ktoré mohli získať, napríklad sa stalo, že začali rokovanie, bola pripravená zmluva na podpis, kde bolo uvedené meno navrhovateľa a k podpisu zmluvy nedošlo. Nebola to zákazka v regióne, ale niekde na severnom Slovensku. Na dobrom mene spoločnosti to zanechalo obrovský šrám. Po odvysielaní reportáže sa osobný vzťah svedka k navrhovateľovi nezmenil, upevnil sa. Dôvod, prečo si svedok myslí, že spoločnosti navrhovateľa sa jeho činnosti darilo robiť efektívnejšie ako NCHZ, bol prístup súkromnej firmy k fixným nákladom, ktorý bol iný, ako mali NCHZ. Tie boli viazané veľkou kolektívnou zmluvou, ktorá z minulosti prenášala rovnaké benefity pre výrobný aj pre nevýrobný úsek. Výsledok bol ten, že sa údržba z hľadiska fixných nákladov stávala neefektívna. Navrhovateľ dokázal zredukovať počet riadiacich pracovníkov, nižšieho a stredného manažmentu a prešiel na inú organizáciu riadenia.

Svedok A. A., podpredseda odborovej organizácie pri ZO NCHZ uviedol, že si nepamätá, že by na stretnutí s odporcom v rade 1/, kde bol spolu s ďalšími predstaviteľmi odborov, povedal vetu, že pán N. chodieval za navrhovateľom. Nepamätá si ani na žiadne reakcie prítomných osôb.

Svedok S. C., predseda odborov ZO v NCHZ na pojednávaní uviedol, že na stretnutí s odporcom v rade 1/ nepovedal, že sa hovorilo, že generálny riaditeľ najskôr išiel k pánovi V. G., až potom išiel k sebe do kancelárie, aby dostal pokyny a svedok si ani nie je istý, že to tam niekto povedal.

Svedkyňa H. U., redaktorka časopisu Plus 7 dní, na pojednávaní uviedla, že navrhovateľa a odporcu v rade 1/ pozná iba pracovne, keď pripravovala článok do Plus 7 dní asi v roku 2011. Pred napísaním článku sa stretla s navrhovateľom, ktorý jej a fotografovi na svojom PC púšťal jedno DVD, na ktorom bol zachytený odporca v rade 1/ ako sa pohybuje v určitých dňoch údajne služobným autom, na nejakom kúpalisku a bolo tam stretnutie primátora s neznámou ženou. Vyzeralo to, ako keby niekto primátora sledoval. Už si presne nepamätá, ale bavili sa o tom, ako získal navrhovateľ toto DVD. Pokiaľ je to uvedené v tomto článku, tak to povedal tak, ako je to zachytené v tomto článku. Navrhovateľ vtedy povedal, že tento záznam nebol vyhotovený na jeho objednávku, že sa len dozvedel, že existuje a potom ho získal. Za navrhovateľom išla preto, že v redakcii sa dozvedela, že má nejaký dobrý tip, preto mu zavolala a navrhovateľ jej povedal, že by sa s ňou chcel on a viacerí ľudia, pretože majú s primátorom nedobré skúsenosti, že sa im nepáči, ako mesto vedie. To bol dôvod, prečo sa stretli. Informáciu od navrhovateľa získal niekto z vydavateľstva a nie z redakcie, pričom svedkyňa potom o tom informovali z redakcie a dostala číslo na navrhovateľa. Predtým mali mylnú informáciu, že G. O. u navrhovateľa pracoval, a preto sa potom bavili na túto tému a navrhovateľ povedal, že to nie je pravda.

Svedok O. P., uviedol, že si nepamätá, ako sa navrhovateľ vyjadril voči odporcovi v rade 1/ na schôdzi Klubu rýchlostnej kanoistiky dňa 27.2.2009 a či sa mu vtedy vyhrážal.

Svedok F. F. na pojednávaní uviedol, že v minulosti bol príslušníkom polície, konkrétne do roku 2006 v ÚBOK Bratislava. Počas tejto doby bol v kontakte s odporcom v rade 1/. Prvýkrát sa ním stretol v súvislosti s trestným oznámením s výrobou a propagáciou Novákovín. Nevie o tom, že by sa voči niekomu z radov príslušníkov polície vyvodzovala nejaká zodpovednosť za prietahy alebo nezákonné postupy a pod. v súvislosti s týmto vyšetrovaním. Svedok vtedy nezabezpečoval osobnú ochranu odporcu v rade 1/. Vykonával len operatívnu činnosť v súvislosti s vyšetrovaním, na osobnú iniciatívu odporcu v rade 1/. Na jeho naliehanie, že mu ide o jeho život z dôvodov, ktoré ničím neboli podložené, dosiahol odporca v rade 1/ to, že mu bola inštalovaná technika do jeho bytu, ktorá však zabezpečovala byť len priestorovo proti narušeniu, neboli to žiadne technické zariadenia namontované za účelom odposluchu ani sledovania osôb. Svedok o dovolenke odporcu v rade 1/ vedel len z komunikácie odporcu v rade 1/ pred dovolenkou, túto informáciu mu povedal on v súvislosti so zabezpečovaním ostrahy jeho objektu. Svedok nevedel o mieste, kam ide na dovolenku. Ani o tom nikomu neposkytoval žiadne informácie. Nikto sa ho na to ani nepýtal, ani nikto neprejavil záujem o takúto informáciu. V súvislosti s vydaním Novákovín odporcu v rade 1/ sprevádzali emócie, že je ohrozovaný na živote, v dôsledku čoho boli vykonávané všetky úkony polície. Toto jeho ohrozovanie života nebolo potvrdené žiadnymi skutočnosťami, žiadne z jeho hypotéz neboli podložené žiadnymi dôkazmi. V úvode spolupráce s odporcom v rade 1/ boli dennodenné stretnutia s ním, pri ktorých prejavoval osobnú averziu voči navrhovateľovi a tlačil celé vyšetrovanie smerom proti navrhovateľovi, čo malo za následok to, že odporca v rade 1/ začal smerovať nejaké útoky a konštrukcie voči svedkovi, nepravdivé, pretože svedok nepristal na jeho návrhy. Bolo to na jednom stretnutí pri hasičskej zbrojnici v Novákoch, čo sa udialo pravdepodobne po tom incidente na tom štadióne, kedy dal svedkovi odporca v rade 1/ návrh, resp. ho žiadal, aby za každú cenu G. zastavili. Vyjadroval sa vtedy, že má aj dobré politické krytie v súčasnej

dobe, a že si to z tohto titulu môže dovoliť. Neexistovali však žiadne dôkazy, že by sa navrhovateľ podieľal na tvorbe Novákovín. Ako skončilo vyšetrowanie svedok nevie uviesť, nemal ho ani v rukách ani ho nemohol ovplyvňovať, vykonával ho vyšetrowateľ a táto vec bola vyšetrowaná úradom ÚBOK v Bratislave. Svedok bol prítomný pri tom, keď bol spustený alarm v dome odporcu v rade 1/, pravdepodobne v deň uvádzaný odporcom v rade 1/. Žiaden zásah v dome však nevykonával ani neriadil. Zásah bol vykonaný OR PZ Prievidza, ktorý má na to vyčlenených policajtov, vo výjazdovej skupine, ktorá reaguje na takéto poplachy. Svedok bol len vyrozumený ako operatívny pracovník, že k takémuto narušeniu domu odporcu došlo a následne sa zúčastnil toho zásahu pre spokojnosť odporcu rade 1/, kde bol len vyrozumený o výsledku tohto zásahu. Takýchto výjazdov bolo množstvo z dôvodu rôznych technických príčin na tom zariadení, ako aj z dôvodov, že prišiel odporca v rade 1/ do domu, nevypol zariadenie, keď prišiel do domu jeho otec tiež nevypol zariadenie, prišla manželka, nevypila zariadenie a pod. Takýchto výjazdov tam bolo veľa. Paralelne s použitím bezpečnostných prostriedkov polície mal v byte odporcu v rade 1/ inštalované aj svoje poplašné zariadenie, takže bolo to len duplicitne a krylo to bezpečnosť domu. Nikto zo zakračujúcich policajtov nerobil žiadnu prehliadku domu s tým, že by odovzdal otec odporcu v rade 1/ kľúče polícii. Vždy pri prehliadke bola nezúčastnená osoba z radu rodiny, buď odporca v rade 1/ alebo niekto z jeho rodinných príslušníkov, ktorí mali vstup do domu. V období, ktoré uviedol na pojednávaní svedok nebol žiadny režim osobnej ochrany odporcu v rade 1/. Svedok vykonával operatívne preverovanie vo vzťahu k vydaniu Novákovín a vo vzťahu k oznámeniam odporcu v rade 1/, že ho ohrozuje mafia, konkrétne navrhovateľ. Úlohou svedka bolo získavať informácie, a teda nie poskytovať ochranu. Poskytnutie zabezpečenia domu odporcu v rade 1/ bolo v rámci vykonávania operatívnych činností vo vzťahu k majetku, nakoľko odporca v rade 1/ sám prejavoval v rámci svojich oznámení obavy, že mu niekto vstupuje do obydlija bez známok násilia.

Svedok L.. F. A., riaditeľ spoločnosti Autokomplex, s.r.o., kde je jediným spoločníkom navrhovateľ, na pojednávaní uviedol, že odvysielanie reportáže určite zasiahlo do práv navrhovateľa. Zákazníci, keď k nim do firmy chodia a zistia, že komu patrí spoločnosť, stáva sa, že im padajú obchody, nekúpia u nich autá, nechodia k nim do servisu. Počul napríklad poznámky od zákazníkov, že u takého človeka ako navrhovateľ, ktorý bol vykreslený ako mafián, si nedajú opravovať autá. Poklesli predaje vozidiel aj výkony servisu, odhaduje, že ide o pokles 25-35%, tento stav pretrváva doposiaľ. Odišlo im 25 až 35% zákazníkov v súvislosti s odvysielaním reportáže. Jednalo sa o zákazníkov, ktorí chodili kupovať aj autá a dávať si robiť servis do firmy navrhovateľa. Svedok nevie, či to zasiahlo aj do iných oblastí života navrhovateľa. Reportáž nevyvolala u svedka ako zamestnanca pochybnosti o osobe navrhovateľa, pozná ho ako dobrého človeka, neverí ani slovo, čo tam bolo povedané.

Svedok L.. C. B., riaditeľ a konateľ spoločnosti DAK G., s.r.o., ktorej jediným spoločníkom je navrhovateľ, uviedol, že odvysielanie reportáže zasiahlo nielen do súkromného a pracovného života navrhovateľa, ale zasiahlo to aj všetkých zamestnancov firmy aj svedka osobne. Mnohí zákazníci sa pýtali, že čo je na tom pravdy, čo bolo odvysielané v tejto reportáži, dokonca mal ohlasy aj zo zahraničia. Každému sa snažil vysvetliť, že to nie je pravda, názor si musel urobiť každý sám. Nebolo to nič príjemné, určite to zasiahlo aj ekonomiku firmy tým, že mnohí zákazníci odstúpili len kvôli tomu, že tá medializácia bola negatívna. Reportáž ovplyvnila vzťahy medzi firmou DAK G. a NCHZ. V uvedenej spoločnosti sa viackrát menili vlastníci a každému z nich museli vysvetľovať, že to, čo bolo prezentované o firme a aj o osobe navrhovateľa nie je pravda, že robia všetko podľa zákonov tak, ako sa má. O vysielaní reportáže sa dozvedel z upútaviek TV Markíza, upozornila ho na to aj svokra. O tejto reportáži bola tiež odvysielaná informácia v mestskom rozhlase Nováky, čo svedok osobne počul. Vzťah svedka k navrhovateľovi sa v dôsledku odvysielania reportáže nezmenil. Aj pred odvysielaním tejto reportáže bola medializovaná osoba navrhovateľa, a to negatívnym spôsobom. Aj táto medializácia mala aj predtým negatívny vplyv, ale medializácia, ktorá je predmetom konania bola vrcholom toho negativizmu na navrhovateľa a jeho firmu. Bola najagresívnejšia. Predtým tá negativita bola vnímaná najmä v rámci regiónu, tiež publicita v písomnej forme nebola až taká prístupná ľuďom, ako keď to bolo odvysielané v televízii.

Svedok L.. M. O. uviedol, že je obchodným partnerom navrhovateľa, tyká si s ním. Ich vzťah je bližší ako len pracovný. Reportáž nevidel, počul o nej od iných ľudí nie od navrhovateľa, a tiež od obchodných partnerov navrhovateľa, resp. spoločných obchodných partnerov, ktorí si ho vážia a boli dosť sklamaní, že sa vôbec niečo takéto udialo. Táto reportáž určite ovplyvnila život navrhovateľa. Dosť mu spoločensky ublížila, napríklad keď robia spolu nejaké spoločné zákazky a idú do výberových konaní, stáva sa, že ľudia sa vyjadrujú napríklad v rámci týchto výberových konaní, že nakoľko bol navrhovateľ publikovaný

v televízii, stráca aj jeho meno aj firma kredit a tým pádom sa zákazka dostáva niekomu inému. Určite padli štyri väčšie zákazky, jednalo sa napríklad o zákazku pre hasičov, kanalizáciu, či zákazka na výstavbu budovy pre zahraničnú firmu. Táto reportáž pokazila osobné meno navrhovateľa. Navrhovateľ je občanmi, ktorí ho poznajú, braný ako seriózny človek a po odvysielaní tejto reportáže niektorí sa nad tým usmejú a niektorí to môžu brať vážne. Svedok sa stretol s negatívnymi reakciami spoločných obchodných partnerov v súvislosti s touto reportážou, ale zároveň si to vysvetlili, každý reálny človek si musí uvedomiť, pokiaľ sa veci vyriešia, v akom štádiu sa nachádza situácia, keď bola podaná len jednostranne. Osobný vzťah svedka k navrhovateľovi sa nezmenil.

Svedok M.. U. N. uviedol, že s navrhovateľom má priateľský vzťah približne 30 rokov. Je advokát a pri výkone práce sa stretáva s občanmi, ktorí mu kládli otázky či pozeral Paľbu a aký je jeho názor na to, čo tam odznelo. Hlavne sa pýtali na časť, ktorá sa týkala vraždy N.. Pýtali sa, či za vraždou je navrhovateľ. On im povedal, že nie, vedel, že tam nikdy nebolo vznesené voči nikomu obvinenie a trestné stíhanie bolo prerušené. Vychádza len z toho, čo povedala polícia v reportáži, že nebol zistený konkrétny páchatel a trestné stíhanie bolo prerušené. Nepočul žiadne negatívne vyjadrenia týchto ľudí, len sa ho pýtali, či je to možné. S navrhovateľom sa o tom nebavil. Myslí si, že tvrdenie, že navrhovateľ stojí za vraždou N. zasiahlo výrazne do jeho osobnostných práv a ohrozilo to jeho vážnosť u ostatných spoluobčanov, kolegov, podnikateľov. Odvysielanie reportáže nevyvolalo u svedka ako osoby pochybnosti o osobe navrhovateľa. Pozná ho toľko rokov, že mu dôveruje. Po odvysielaní reportáže sa ho na vraždu N. pýtalo asi 20 ľudí.

Svedkyňa Z. O., zamestnankyňa odporcu v rade 2/, na pojednávaní uviedla, že pracovala na spracovaní reportáže Na dne chemičky, ktorá bola odvysielaná v relácii Paľba. V období, keď pracovala pre Paľbu, bola veľmi aktuálna téma týkajúca sa NHCZ a pokuty za kartelovú dohodu. To bol základ celej reportáže. Táto téma bola rozoberaná aj v nejakom týždenníku a na návrh dramaturgičky relácie sa rozhodli, že ju idú spracovať, t.j. hľadať možné dôvody, ako k tomu došlo, prečo, čo reálne z toho hrozí a kam môže táto situácia až zájsť. Na spracovaní tejto reportáže robila sama a ako redaktorka mala na starosti hlavne spracovanie dokladov k tejto reportáži. Vtedy kontaktovala správcu konkurznej podstaty NCHZ, riaditeľa ústredia práce a v podstate všetky ďalšie osoby, ktoré sa vyjadrovali v rámci reportáže. V súvislosti s touto reportážou zabezpečila i listinné dôkazy, ktoré poskytla k písomnému vyjadreniu k návrhu. Je pravda, že 10.2.2010 poslala navrhovateľovi mail, aby zodpovedal na tam uvedené otázky. On jej mailom zaslal odpovede. Tiež urobila dopyt na O. Z. na Krajskú prokuratúru v Trenčíne, ďalej urobila dopyty na MV SR, MS SR, MPSVaR a MH SR a na Daňové riaditeľstvo. Taktiež pri spracovaní reportáže vychádzala z časopiseckej literatúry, resp. tlačovín, ktoré sú doložené v spise. Tiež vychádzala aj z mailovej komunikácie od divákov, ktorí sa obávali, že prídu o prácu v NCHZ. Zápisnicu, ktorá je na čl. 219-220 jej dal odporca v rade 1/ ako aj ostatné listinné dôkazy na čl. 221-223 spisu, ktoré tiež predložil odporca v rade 1/. Taktiež si zadovážila výpisy z obchodného registra NCHZ a ostatných spoločností, ktoré sú na čl. 224-241 spisu. Taktiež ako podklad mala stiahnuté z internetu to, čo bolo uvedené nejakým poslancom M. G. ohľadom vraždy pána N., konkrétne sa jedná o prednes poslanca na zasadnutí Národnej rady z roku 2000. Tiež mala k dispozícii Novákoviny, ktoré jej predložil odporca 1/ a nejaké články z tlačovín. Je možné, že ohľadom niektorých vyšetrovaní jej boli informácie poskytnuté aj telefonicky a v podstate všetko, čo použila v reportáži, buď niekto povedal sám v tej reportáži, a keď niečo komentovala ona, tak mala od toho papier alebo to mala nejako overené. Môže byť, že mala ešte zhromaždené nejaké podstatné informácie, ktoré boli neoverené alebo nepodložené. Preverovala, v akom štádiu sú vyšetrovania ohľadom trestných oznámení, ktoré jej predložil ako dôkaz odporca v rade 1/. Má za to, že zistila, že niektoré konania boli buď prerušené alebo zastavené. Už konkrétne ktoré vyšetrovanie, to si už nepamätá. Pamätá si, že od polície bolo dané konkrétne stanovisko, ako vyšetrovanie ohľadom trestného oznámenia, ktoré podal odporca v rade 1/ vo vzťahu k navrhovateľovi alebo aj voči iným osobám skončilo. Tiež si pamätá, že čo sa týka osoby navrhovateľa, on sám vo svojej výpovedi potvrdil, že polícia sídli v budove, ktorej je majiteľom. Podľa nej na OO PZ Nováky prebiehalo jedno vyšetrovanie, a to ohľadom podaného trestného oznámenia odporcu na Generálnu prokuratúru za kartelovú dohodu na Dr. H. N. a ďalších členov vedenia. Toto konanie bolo vedené a skončené na OO PZ v Novákoch. Výsledok vyšetrovania nebol žiaden, t.j. bolo to zastavené alebo niečo podobné. Pokiaľ si pamätá, zastavilo to oddelenie skráteného vyšetrovania na OO PZ v Novákoch. Aj ohľadom ostatných trestných oznámení podaných odporcom v rade 1/ pátrala ako skončili konkrétne vyšetrovania. Listinné dôkazy však už teraz nemá. Myslí, že v reportáži odzneli aj výsledky týchto vyšetrovaní, určite tam bolo povedané, že tieto konania boli zastavené, prerušené alebo neopodstatnené. Už si nepamätá, aký výraz použila. Keďže všetky boli s rovnakým alebo obdobným výsledkom, nemalo význam ich konkrétne

menovať. S navrhovateľom sa v súvislosti s touto reportážou stretla aj osobne. Zohnať navrhovateľa bolo veľmi problematické, nakoniec sa stretli u neho doma a debatovali spolu asi tri hodiny. Hovoril jej o spore medzi ním a odporcom v rade 1/, že je to ich vzájomná antipatia. Ona ho oboznámila o tom, čo všetko jej odporca v rade 1/ na neho povedal, v podstate to, čo bolo odvysielané v reportáži a považovala za potrebné to s ním prebrať, lebo niektoré otázky boli veľmi háklivé. Navrhovateľ sa pôvodne ani vyjadrovať nechcel, štáb bol celý čas vonku a bola s ním sama. Potom sa rozhodol, že jej dá písomné stanovisko. Písomné stanovisko navrhovateľa korešpondovalo s ústnym vyjadrením navrhovateľa pri tomto stretnutí. K tomu, že sa téma reportáže pôvodne mienena ako uloženie pokuty európskou komisiou za kartelové dohody, dostala až k témam ako G. O., vražda N. a zosmiešňovanie primátora Nováky došlo tak, že kontaktovala odporcu v rade 1/ ako primátora mesta Nováky. On sa rozhodol, že v rámci tejto reportáže poskytne výpoveď aj o tzv. zvláštnych okolnostiach a ohľadom pozadia Novák. Nakoniec táto reportáž v podstate vyznela ako výpoveď svedka - primátora Novák k tomu, čo sa deje v okolí Novák a s tým súvisiace veci týkajúce sa priamo jeho osoby. Vyjadroval sa i v tej súvislosti, že bol primátorom Novák a rozprával o aktivitách týkajúcich sa Mesta Nováky a v podobných súvislostiach a vzťahu Mesta Nováky a NCHZ, napríklad aj daňových a športových aktivít. Striktne odmieta, že by si u nej túto reportáž odporca v rade 1/ objednal. Odporcu v rade 1/ pred prípravou reportáže nepoznala a ako prvá oslovila ona jeho a nie on ju. Pokiaľ odporca v rade 1/ spomenul navrhovateľa v súvislosti s NCHZ alebo s jeho osobou samotnou v akomkoľvek vzťahu, tak navrhovateľ na tú ktorú vec na 100% odpovedal. V reportáži nie je ani jedno vyjadrenie odporcu v rade 1/, na ktoré by nemala stanovisko od navrhovateľa. Odmieta súvis vraždy dieťaťa s navrhovateľom. Spot o tejto vražde súvisel s podozrivým z tejto vraždy G. O., ktorý bol v reportáži spomínaný, ale v súvislosti s odporcom v rade 1/. Táto reportáž nebola o navrhovateľovi, on bol len jednou zo spomínaných osôb. Nemožno spájať vraždy detí s NCHZ a napríklad navrhovateľom. V priebehu prípravy reportáže zistili aj také informácie, ktoré neboli zverejnené. So šéfredaktorom C. G. kompletizovali túto reportáž, lebo aj on tam mal nejaké vstupy a nakoniec aj odsúhlasil, že reportáž môže byť vysielaná v televízii. Bez toho by to nešlo.

Svedok Bc. O. R. uviedol, že sa zúčastnil na schôdzi Klubu rýchlostnej kanoistiky dňa 27.2.2009. Bol tam v pozícii rodiča vo vzťahu k synovi, bol člen klubu. Sedel v časti medzi rodičmi, medzi pozvanými. Spomína si, že tam vystúpil navrhovateľ, vo vystúpení rekapituloval svoju finančnú pomoc klubu z pozície sponzora. Nespomína si, že by sa bol vyjadroval na adresu odporcu v rade 1/. Svedok tam nebol úplne dokonca. Spomína si, že na tej schôdzi mal príspevok aj odporca v rade 1/ ako primátor Novák, tiež charakterizoval pomoc mesta klubu. Svedok si nevšimol a nepamätá si, že by došlo k nejakej výmene názorov medzi navrhovateľom a odporcom v rade 1/. Nevšimol si, že by schôdza bola zaznamenávaná na video alebo audiozáznam. Spomína si, že na plátne boli premietané dosiahnuté výsledky za predchádzajúci rok, nespomína si, že by bolo niečo iné premietané. Schôdzu viedol otec svedka O. R.. Nespomína si, že by zo strany navrhovateľa odznela veta ohľadom primátora, že bol na Zlatých pieskoch, že navrhovateľ dá premietnuť DVD, a že primátor ujde.

Svedok S. R. uviedol, že je pravda, že mu navrhovateľ odovzdal DVD, a to po živom vysielaní pri predstavovaní kandidátov na post primátora, bolo to niekedy v polovici novembra 2010, kedy ho zastavil, išiel na aute, stiahol okienko a podal mu DVD do rúk so slovami: „Tu máš, aby si videl, ako tvoj priamy nadriadený pracuje“. Myslel tým primátora Novák. Svedok sa ho nepýtal, odkiaľ má to DVD, ani nevedel, čo na ňom je. Potom prišiel na štadión, kde prišiel pán O., doniesol notebook a svedok pustil DVD, aby zistil, čo tam je. Boli tam prítomní asi štyria, okrem ich dvoch tam bol asi pán S. a pán G. a asi aj pani G.. Na tom DVD bolo zachytené, ako odporca v rade 1/ ako primátor chodí na služobné cesty, v podstate to bol skopírovaný pamflet, ktorý chodil po Novákoch približne dva roky predtým. Svedok sa nebavil s navrhovateľom o tom, odkiaľ DVD získal. Svedok bol aj na stretnutí s nejakou novinárkou z Plus 7 dní. Vtedy mu navrhovateľ telefonoval, že tam bude mať novinárku z Plus 7 dní, a že aby prišiel. Vtedy tam zavolať viacerých ľudí, boli tam asi piati. Rozhovor s redaktorkou prebiehal v prítomnosti všetkých. V prítomnosti svedka navrhovateľ nepúšťal DVD, kde bol zachytený odporca v rade 1/, vtedy tam svedok už nebol. Všetci odišli, zostal tam len navrhovateľ a redaktorka a ešte s nejakým kameramanom. Navrhovateľ zavolať alebo zorganizoval toto stretnutie na základe toho, že bol zdiskreditovaný odporcom v rade 1/ v Plus 7 dní a chcel na to reagovať a vysvetliť aktuálnu situáciu a chcel, aby sa aj oni vyjadrili ohľadom problémov Mesta Nováky. Na svedka netlačil, aby sa vyjadroval proti primátorovi. V čase, keď mu dal navrhovateľ DVD bol svedok viceprimátorom mesta Nováky.

Svedok H. S. uviedol, že si pamätá, že sa s pánom R. bez prítomnosti navrhovateľa v reštaurácii Futbalka na štadióne v Novákoch, vtedy sedel pri stole s notebookom pán O., bol tam aj pán R. a prehrávali

nejaké DVD na tomto notebooku. Na tom DVD bol zachytený odporca v rade 1/, ako sa opaľuje niekde pri kúpalisku. Svedok sa s navrhovateľom nerozprával, odkiaľ DVD získal.

Svedok A. F. A. uviedol, že schôdzi klubu rýchlostnej kanoistiky dňa 27.2.2009 sa pravdepodobne zúčastnil z titulu svojej funkcie prezidenta zväzu kanoistiky. Raz sa totiž zúčastnil na schôdzi, kde boli prítomní navrhovateľ ako sponzor klubu a odporca v rade 1/. Rok si presne nepamätá. Od uvedenej schôdze sú to 4 roky alebo 3 a pol roka, a preto sa presne nepamätá na udalosti z tejto schôdze. Odvoláva sa na zápis svojho výsluchu v Bratislave, ktorý sa týka tejto schôdze. Všetci prítomní tam boli preto, aby vystúpili s nejakým prejavom, keďže išlo o výročnú členskú schôdzu. Pamätá si, že na tejto schôdzi sedel vedľa odporcu v rade 1/ a počas prejavu navrhovateľa, keďže pozná navrhovateľa a vie, že je impulzívny, svedok odporcovi v rade 1/ poradil, aby sa nenechal vytočiť ani strhnúť, toto si určite pamätá. Jeho úmyslom bolo to, aby si navrhovateľ a odporca v rade 1/ neriešili svoje spory na tejto schôdzi, kde boli prítomní aj členovia klubu, medzi nimi aj malé deti a ich rodičia. Nepamätá sa, či došlo k výmene názorov medzi navrhovateľom a odporcom. Odišiel skôr, pamätá si len to, že na konci schôdze vznikla skupinka viacerých ľudí a mal pocit, že sa pozitívne bavia. Viac túto situáciu neriešil a nezaujímal sa o to, ako to dopadne. Svedok pripustil, že si pamätá, že na schôdzi došlo k rozhovoru medzi navrhovateľom a odporcom v rade 1/. Svedok chcel hlavne na tejto schôdzi zachovať poriadok a predísť konfliktom. T. A. bol na chate svedka v Čavoji viackrát. Pokiaľ si svedok pamätá, navrhovateľ bol na tejto chate dvakrát, raz keď sa chata prerábala a druhýkrát na oslave, nepamätá si však pri akej príležitosti.

Súd na pojednávaniach ďalej vykonal dokazovanie prehratím týchto zvukovoobrazových záznamov: záznam reportáže „Na dne chemičky“ z relácie Paľba zo dňa 23.2.2010, odporcom v rade 1/ označené časti záznamu zo zasadnutia Mestského zastupiteľstva Mesta Nováky z 25.1.2011 časť 1 a časť 2, odporcom v rade 1/ označené časti záznamu z mítingu občanov mesta Nováky z 22.6.2012, časť druhá.

Súd na pojednávaní vykonal dokazovanie aj prehratím zvukových záznamov: odporcom v rade 1/ označených častí zvukového záznamu z rozhovoru medzi navrhovateľom a redaktorkou týždenníka Plus 7 dní H. U. z augusta 2011 a odporcom v rade 1/ označenej časti zvukového záznamu z rokovania Mestskej rady Nováky z 12.9.2011.

Súd ďalej vykonal dokazovanie týmito listinami: výpisy z obchodného registra č.l. 34, výpis z obchodného registra spoločnosti NCHZ, a.s. v konkurze zo dňa 12.5.2010, č.l. 49 prepis z relácie Paľba vysielanej 23.2.2010, reportáž Na dne chemičky vyhotovený spol. STORIN s.r.o., č.l. 56 internetová diskusia k reportáži Na dne chemičky, č.l. 60 výpis z registra trestov osoby navrhovateľa zo dňa 10.5.2010, č.l. 61-66 predvolania N ako svedka zo dňa 31.8.2009, 20.7.2005, na deň 17.8.2006, na deň 20.12.2005, na deň 20.7.2009, na deň 1.4.2009, nájomná zmluva č. 1/2002 č.l. 67, č.l. 77 nájomná zmluva č. DAK/02/2002 zo dňa 30.9.2002, č.l. 84 rámcová zmluva o dielo č. DAK/01/2002 zo dňa 30.9.2002, č.l. 93 zmluva o prevádzke dopravného prostriedku zo dňa 21.12.2006, č.l. 97 dodatok č. 1 k zmluve o prevádzke dopravného prostriedku, č.l. 98 dohoda o ukončení rámcovej zmluvy o dielo a nájomnej zmluvy, č.l. 102 zmluva o dielo č. ENO/1153/97, č.l. 112 oznámenie o výsledku výberového konania, č.l. 113 výpis z internetovej stránky www.markiza.sk - počet videní reportáže, č.l. 115 údaj o sledovanosti televíznych staníc na Slovensku, č.l. 116 prieskum o vnímaní objektívnosti televízneho spravodajstva, č.l. 117 prieskum o vnímaní objektívnosti televízneho spravodajstva mužmi a ženami, č.l. 171 žiadosť Slovenskej správcovskej s reštrukturalizačnej a.s. zo dňa 22.2.2010, č.l. 173 otázka reportérky Z. O. Krajskej prokuratúry Trenčín, č.l. 174 informácia vojenskej časti GP SR, č.l. 175-176 mailová odpoveď MV SR na otázku reportérky S. O., č.l. 177-179 mailom položené otázky reportérky adresované MS SR, MPSVaR, MH SR, č.l. 180-181 otázky reportérky adresované DR SR a odpoveď na tieto otázky, č.l. 182-185 odpoveď MV SR na otázky reportérky, č.l. 186-214 články z novín a časopisov týkajúce sa situácie v NCHZ a v Novákoch, č.l. 215-218 mailová komunikácia medzi diváčkou TV Markiza a S. O. medzi 15.1.2010 a 20.1.2010, č.l. 219-220 zápisnica o podaní trestného oznámenia O1/ na H. N. z 2.10.2009, č.l. 221 list odporcu v rade 1/ ministrovi vnútra z 22.2.2005, č.l. 222 trestné oznámenie odporcu v rade 1/ zo dňa 27.7.2004, č.l. 223 kópia listu sestry L.. N. adresovaný odporcovi 1/, č.l. 224 výpisy z obchodného registra spoločnosti Novácke Chemické Závody Nováky a.s. zo dňa 8.10.2009, č.l. 226 výpis z obchodného registra spoločnosti Novácke chemické závody a.s. zo dňa 8.10.2009, 242-251 stenografický prepis z diskusie na 41. schôdzi NR SR zo dňa 19.10.2000, č.l. 252-254 nedatovaný záznam označený, že je z rokovania NR SR týkajúci sa situácie ENO Nováky, č.l. 255-259 kópia tlačoviny „Novákoviny“, č.l. 260-262 články z týždenníka Trend, č.l. 263 úryvok článku z časopisu týždeň

z 12.10.2009, výpisy z Obchodného registra SR zo dňa 13.5.2011- č.l. 264- 376 týkajúce sa spoločností: spol. de iure s.r.o., PRIEMSTAV STAVEBNÁ, a.s., PRIEMSTAV REALITY s.r.o., NCHZ Nováky, a.s., DAK G. s.r.o., CMK s.r.o., AUTOKOPLEX, s.r.o., č.l. 304-311 listiny z vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-500/OVK-PD-2004, obvinený H. C., č.l. 312 a 313 články z denníka Pravda z decembra 2012 doložené odporcom, č.l. 314 novinový článok, kde je perom označené, že je z denníka SME z roku 2005, č.l. 315-317 článok z týždenníka Plus 7 dní s nápisom „Chcú mu škodiť?“, č.l. 318-320 článok z denníka SME, č.l. 321 článok z denníka SME, č.l. 322-324 článok z Plus 7 dní, č.l. 355 - 356 článok z www.inforoznava.sk s nadpisom“ Z technických dôvodov...“, č.l. 357-361 článok „Môj hlas za rozvoj mesta Nováky“ od autora L. arch. M. G., č.l. 362 článok denníka SME, č.l. 363-365 výpis z archívu na www.markiza.sk zo dňa 19.10.2011, č.l. 372 článok z www.garantovana.sk, č.l. 390-391 vyjadrenie správcu konkurznej podstaty NCHZ zo dňa 20.11.2012, č.l. 393-401 listiny týkajúce sa trestného konania vedeného pod ČVS: PPZ-63/BPK-Z-2005 opatrenie prezidenta PZ, uznesenie o začatí trestného stíhania, uznesenie o zastavení trestného stíhania, č.l. 413 kópia časti zápisnice o trestnom oznámení zo dňa 16.3.2009, č.l. 414 trestné oznámenie O1/ zo dňa 27.7.2004, č.l. 415-417 kópia zápisnice o výsluchu svedka - poškodeného L. W. S. zo dňa 3.6.2005, č.l. 418-420 zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného L. W. S. zo dňa 23.5.2005, č.l. 421 list O1/ adresovaný prezidentovi PZ SR s tým, že dole je perom datovaný 2005-máj, č.l. 422 článok z denníka SME, č.l. 423-429 vyjadrenie odporcu (V. G.) v konaní vedenom na OS PD pod sp. zn. 5C/104/2012, č.l. 516-610 účtovné závierky spoločnosti DAK G., s.r.o. a AUTOKOPLEX, s.r.o. za roky 2008-2011, č.l. 612 odpoveď OR PZ Prievidza ohľadom trestného konania vedeného pod ČVS: ORP-1/10-1997, č.l. 628 žiadosť o ospravedlnenie a vyjadrenie M. V. G., č.l. 629 žiadosť o ospravedlnenie a vyjadrenie L. A. G., č.l. 640 oznámenie Prezídia PZ SR o skartácií spisu PPZ-223/BPK-B-OO-2004, č.l. 641-653 úryvky zápisníc o výsluchu svedka L. W. S. zo dňa 23.5.2005, a 3.6.2005 v trestnom konaní vedenom pod ČVS: PPZ-55/BOK-Z-I-2005, č.l. 654 zápisnica o výsluchu svedka - poškodeného L. W. S. zo dňa 24.8.2011, v trestnej veci vedenej pod sp. zn. ČVS: ORP-300/OVK-NM-2011, č.l. 655 mail adresovaný primátorovi Novák, č.l. 656 záznam o podaní oznámenia podľa zákona o priestupkoch zo dňa 25.5.2005 podanom navrhovateľom, obsah vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-500/OVK-PD-2004, obsah vyšetrovacieho spisu ČVS ORP-44/OVK-PD-2010, obsah vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-56/BOK-Z-I-2005, obsah vyšetrovacieho spisu ČVS: PPZ-55/BOK-Z-I-2005.

Súd nevykonával dôkaz predložený odporcom v rade 1/, a to DVD nosič, ktorého obsahom je podľa vyjadrenia odporcu v rade 1/ záznam jeho telefonického rozhovoru so svedkom F. A. z apríla 2013. Okolnosti jeho získania sú podľa odporcu v rade 1/ také, že v apríli 2013 telefonoval F. A., kde vzhľadom na to, že mu bola odcudzená nahrávka s mobilným telefónom z členskej výročnej schôdze Klubu rýchlostnej kanoistiky zo dňa 27.2.2009, tak potreboval si všetko pravdivo zosumarizovať s F. A., ktorý sedel na uvedenej schôdzi vedľa neho, a ktorý bol svedkom toho, ako navrhovateľ hovoril o DVD na jeho diskreditáciu. F. A. v tomto rozhovore všetko priznal. Odporca v rade 1/ nemal súhlas F. A. s prehratím záznamu telefonického rozhovoru na pojednávaní. Neuviedol ani, či F. A. o zaznamenávaní telefonického hovoru vedel, resp. či s ním súhlasil. Súd nevykonával ako dôkaz ani písomný prepis tohto telefonického rozhovoru.

Dôvodom nevykonania uvedených dôkazov, bolo že záznam telefonického hovoru je záznamom prejavu osobnej povahy fyzickej osoby podľa § 12 Občianskeho zákonníka. Takýto záznam môže byť použitý ako dôkaz v občianskom súdnom konaní len s privolením fyzickej osoby, ktorej sa týka. V danom prípade totiž nejde o zákonnú licenciu na základe § 12 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Zákonom, ktorý upravuje postup, na základe ktorého by bolo možné bez súhlasu fyzickej osoby vyhotoviť a použiť záznam jej telefonického hovoru ako dôkaz je len Trestný poriadok. V danom prípade postup podľa Trestného poriadku nebol dodržaný. Súd preto zvukový záznam predložený odporcom v rade 1/ ani jeho prepis ako dôkaz nepripustil.

Odporca v rade 1/ podal dňa 8.11.2013 trestné oznámenie na osoby: F. A., O. R. a S. R. pre podozrenie zo spáchania trestného činu krivej výpovede. Sú to osoby, ktoré vypovedali ako svedkovia v tomto súdnom konaní. Trestné oznámenie navrhovateľa však bolo uzneseniami vyšetrovateľov PZ odmietnuté.

Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázaný nasledovný skutkový stav: Dňa 23.2.2010 o 21,55 hod., na televíznej stanici TV Markíza, programovej službe prevádzkovej odporcom v rade 2/, bola v relácii Paľba odvysielaná reportáž s názvom „Na dne chemičky“. Reportáž bola zameraná na objasnenie príčin „pádu“ Nováckych chemických závodov. V reportáži okrem iného odzneli výroky, označené v

návrhu na začatie konania ako: „výrok č. 1 až č. 23., ktoré boli prednesené odporcom v rade 1/ a zamestnancami odporcu v rade 2/, redaktormi C. G. a Z. O.. V reportáži boli okrem iného použité vizuálne efekty, ktoré spočívali napr. v záberoch na zakrvavené ruky. Reportáž bola po jej odvysielaní zverejnená na internetovej stránke www.markiza.sk, kde k nej prebiehala aj diskusia návštevníkov tejto stránky.

Súd mal ďalej za preukázané, že odporca v rade 1/, v období šiestich rokov, ktoré predchádzali odvysielaniu reportáže podal na navrhovateľa najmenej štyri trestné oznámenia. Trestné konania vedené na podklade týchto trestných oznámení boli zastavené ešte v štádiu prípravného konania. Navrhovateľ nebol ani v jednom z nich obvinený. Navrhovateľ nebol zároveň nikdy odsúdený, ale ani obvinený, či obžalovaný za spáchanie iného trestného činu. Dokazovaním tiež nebolo preukázané, že by NCHZ utrpeli škodu, straty či iný negatívny hospodársky výsledok v dôsledku plnenia povinností z vyplývajúcich im z niektorej zo zmlúv uzavretých s navrhovateľom, resp. s obchodnými spoločnosťami, v ktorých má navrhovateľ majetkovú účasť. Nebola preukázaná ani skutočnosť, že by boli takéto zmluvy zo strany NCHZ vypovedané na základe ich ekonomickej nevýhodnosti pre NCHZ. Ak došlo k ukončeniu zmluvného vzťahu, bolo to vždy na základe dohody. Aj v súčasnosti má spoločnosť DAK G., s.r.o. uzavretú zmluvu s NCHZ na dopravu etylénu. Zmluva bola podpísaná dňa 21.12.2006, v znení dodatku č.1 z 22.1.2008, novým vedením spoločnosti. Nebolo preukázané ani to, že by sa navrhovateľ v období, ktoré predchádzalo odvysielaniu reportáže, bol nejakým spôsobom vyhrážal odporcovi v rade 1/, alebo ho vydieral.

Podľa §11 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

Podľa § 13 ods. 1 OZ fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby mu bolo dané primerané zadost'učinenie.

Podľa § 13 ods. 2 OZ pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadost'učinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jeho vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa § 13 ods. 3 OZ výšku náhrady podľa odseku 2 určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Podľa § 16 OZ kto neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti spôsobí škodu, zodpovedá za ňu podľa ustanovení tohto zákona o zodpovednosti za škodu.

Súd sa najprv musel zaoberať otázkou pasívnej vecnej legitímácie odporcov označených navrhovateľom.

Pokiaľ sa zásahu do práva na ochranu osobnosti dopustí viacero osôb, či už fyzických alebo právnických, každá z nich za tento zásah zodpovedá samostatne. Nezodpovedajú solidárne, a teda v ich prípade nejde o nerozlučné procesné spoločenstvo. Pokiaľ je pôvodcom zásahu, ktorý odznel v televíznom vysielaní osoba odlišná od vysielateľa, môže sa dotknutá osoba domáhať ochrany svojho práva proti pôvodcovi zásahu, prípadne proti vysielateľovi, či proti obom spoločne.

V danom prípade označil navrhovateľ odporcu v rade 1/ za pôvodcu výrokov, ktorým sa zasiahlo do jeho práva, pričom tieto výroky odzneli v televíznom vysielaní prevádzkovanom odporcom v rade 2/. Navrhovateľ sa napokon domáha ochrany aj proti zásahom, ktoré boli spôsobené výrokmi zamestnancov odporcu v rade 2/. Na základe uvedeného dospel súd k záveru, že obaja označení odporcovia sú pasívne legitímovanými v tomto konaní.

Predpokladom úspešného uplatnenia práva na ochranu osobnosti je, že došlo k neoprávnenému zásahu do tohto práva. Takýto zásah musí byť zároveň objektívne spôsobilý privodiť dotknutej fyzickej osobe (nemajetkovú) ujmu na právach uvedených v § 11 OZ. Vyvolanie následkov takýmto zásahom sa nevyžaduje. Občianskoprávna ochrana sa poskytuje len voči takým konaniam (zásahom), ktoré sa

dotýkajú osobnosti fyzickej osoby tým, že znižujú jej česť, dôstojnosť a vážnosť z hľadiska jej vzťahu k spoluobčanom a ohrozujú jej postavenie a uplatnenie v spoločnosti.

Zákon chráni česť, resp. iné zložky osobnosti fyzickej osoby najmä proti rozširovaniu nepravdivých tvrdení, a to bez rozdielu akými prostriedkami k nemu dôjde. Zverejnenie (vedomé alebo nevedomé) nepravdivej informácie o fyzickej osobe treba v zásade vždy považovať za zásah do osobnostných práv, a to aj v prípade, ak príslušná informácia nebude mať vyslovene difamujúci charakter. Podstatné je to, že takýmto spôsobom sa o konkrétnej osobe vysloví nepravda, na základe ktorej tretie osoby môžu dotknutú fyzickú osobu posudzovať skreslene. Ústne a písomne vyvolaný zásah môže spočívať v rozširovaní nepravdivých informácií, ktoré sa týkajú fyzickej osoby, ale aj v šírení nepravdivých obviňovaní z nečestného konania. Skutočnosť, že pôvodca zásahu si bol vedomý nepravdivosti svojho tvrdenia, alebo išlo len o nedbanlivostné preberanie a rozširovanie informácií je bezvýznamná. Rovnako nemá význam ani relativizovanie predneseného tvrdenia použitím slovného spojenia „hovorí sa, že....“. Šíriteľ skutkových tvrdení sa môže brániť iba tak, že preukáže pravdivosť týchto prednesených tvrdení, teda poskytne tzv. „dôkaz pravdy“.

Z uvedeného teda vyplýva, že zásahom do práva na ochranu osobnosti môže dôjsť predovšetkým nepravdivým skutkovým tvrdením. Pri posúdení, či je tvrdenie difamujúce, nestačí vychádzať len z obsahu vyjadrení, ale je potrebné prihliadnuť ku všetkým súvislostiam a okolnostiam, za ktorých k tvrdeniu došlo.

Zásahom do práva na ochranu osobnosti však môže dôjsť aj hodnotiacim úsudkom, a to vtedy, ak nie je vecný, to znamená, že nevychádza z pravdivých skutočností, resp. pravdivých informácií ako premís pre tento hodnotiaci úsudok. Tvrdenia, z ktorých hodnotiaci úsudok vychádza, musia byť v prednese tiež uvedené, aby jeho adresát mohol aj sám tieto premisy preskúmať a vytvoriť si vlastný názor. Zároveň záleží na spôsobe a forme prezentácie hodnotiaceho úsudku, ktorá musí byť primeraná. O právom prípustnú, oprávnenú kritiku teda nejde vtedy, ak vychádza z nepravdivých podkladov a ak sa z týchto nepravdivých podkladov vyvodzujú hodnotiace úsudky znevažujúceho charakteru. Na odlíšenie kritiky od neoprávneného zásahu je rozhodujúce hľadisko pravdivosti, vecnosti, objektívnosti a sledovaného cieľa. Za pravdivé opísanie skutočností možno považovať len také ich opísanie, ktoré umožní divákovi urobiť si vlastný úsudok. Zamlčanie niektorých skutočností, čoho dôsledkom je negatívne skreslenie celkového skutkového záveru o nejakej osobe, nemožno považovať len za kritiku. Ak zverejnené neúplné opísanie skutočností má za následok skreslenie skutkového záveru do takej miery, že to divákovi neumožňuje urobiť si vlastný úsudok a takto opísaný dej a možný záver z neho vyplývajúci je spôsobilý zasiahnuť do práv chránených ustanovením § 11 OZ, sú splnené predpoklady na poskytnutie ochrany podľa § 13 OZ. Hodnotiaci úsudok požíva z hľadiska slobody prejavu intenzívnejšiu ochranu ako skutkové tvrdenie a jeho pravdivosť nemôže byť predmetom dokazovania. Pre jeho akceptovateľnosť postačuje ak má pravdivý skutkový základ.

Porušenie práva na česť môže byť spôsobené len takými skutkovými tvrdeniami a neoprávnenými hodnotiacimi úsudkami, ktoré sú objektívne spôsobilé privodiť ujmu na cti dotknutej osoby v očiach ostatných fyzických osôb, teda pôsobiť difamujúco. Úmysel, aby takéto skutkové tvrdenia pôsobili difamujúco nie je rozhodujúci.

Súd preskúmal navrhovateľom označené výroky, ktoré odznali v reportáži „Na dne chemičky“, odvysielanej dňa 23.2.2010 a zaoberal sa otázkou, či týmito výroky prednesenými redaktormi odporcu v rade 2/ a odporcom v rade 1/ bolo zasiahnuté do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa. Súd tieto výroky vyhodnotil v ich vzájomnom kontexte a v kontexte celej odvysielanej reportáže.

Odporca v rade 1/ vo výroku č. 2 uvádza skutkové tvrdenie, že po ňom idú „mafíáni“. Vo výroku č. 4 sa odporca v rade 1/ zamýšľa, že komu „to prospelo“ a kto „vyťahal“ milióny z NCHZ, keď následne vo výroku č. 5 uvádza hodnotiaci úsudok, že v NCHZ sa podozrivo všetko robilo v prospech navrhovateľa a jeho firiem. Súd konštatuje, že tento hodnotiaci úsudok nevychádza z pravdivých premís. Vo výroku č. 7 uvádza odporca v rade 1/ nepravdivé skutkové tvrdenie, že navrhovateľ dával pokyny vtedajšiemu generálnemu riaditeľovi NCHZ F. N.. Výrok č. 9 je hodnotiacim úsudkom odporcu v rade 1/, ktorým spochybňuje prácu polície pri vyšetrowaní ním podaných trestných oznámení, podobne ako vo výroku č. 16. Súd opakovane konštatuje, že konania vedené na podklade trestných oznámení podaných odporcom boli zastavené, obvinenie nebolo vznesené voči žiadnej osobe, teda ani voči navrhovateľovi

a konania sú teda už právoplatne skončené. Výrok č. 11 je nepravdivým skutkovým tvrdením odporcu v rade 1/, že navrhovateľovi „zobrali späť činnosti, ktoré pre NCHZ zabezpečoval“ a zároveň vyslovuje hodnotiaci úsudok, že zmluvy uzavreté s navrhovateľom boli pre NCHZ nevýhodné, z dokazovania vyplynulo, že tento hodnotiaci úsudok nevychádza z pravdivých informácií. Vo výrokoch č. 13 a 14 obviňuje odporca v rade 1/ navrhovateľa z nebezpečného vyhrážania a z ohovárania. Tento výrok bol odvysielaný v kontexte s výrokom č. 12, t.j. s vyjadrením redaktora odporcu v rade 2/, že „za všetkými špinavosťami stojí mafia“. Vo výroku č. 18 vyslovuje odporca hodnotiaci úsudok, že mafia a polícia úzko spolupracovali a dávali mu najavo, že majú všetko pod kontrolou. Tento výrok je odvysielaný v kontexte s výrokom redaktorky odporcu v rade 2/, že odporca v rade 1/ stretol na dovolenke G. O., tvár Prievidzského podsvetia. Vo výroku č. 20 v kontexte s predchádzajúcimi výroky odporcu v rade 1/ obviňuje navrhovateľa z vydierania a opätovne vyslovuje neoprávnený hodnotiaci úsudok, že polícia úmyselne zmarila vyšetrovanie o skutočnostiach uvedených v ním podaných trestných oznámeniach. Vo výroku č. 22 vyslovuje odporca hodnotiaci úsudok, že na Slovensku si ekonomicky vplyvní ľudia dokážu všetko zariadiť a dokážu ovplyvniť aj orgány činné v trestnom konaní a súdy. Súd konštatuje, že v konaní nebolo preukázané, že by navrhovateľ nejakým protizákonným spôsobom ovplyvňoval postup polície a prokuratúry pri vyšetrovaní, prípadne súdy.

Zamestnanec odporcu v rade 2/, redaktor C. G., si vo výroku č. 1 položil rečnícku otázku, či za pádom NCHZ je len kartelová dohoda a následná pokuta alebo aj mafiánske praktiky ako tunelovanie, nevýhodné zákazky a vydieranie. Vo výroku č. 6 uvádza redaktorka odporcu v rade 2/ Z. O. hodnotiaci úsudok, že navrhovateľ mal stáť nad vtedajším generálnym riaditeľom D. F. N., teda v tom zmysle, že ho mal riadiť. Dokazovaním bolo preukázané, že tento hodnotiaci úsudok nevychádza z pravdivých premis. Vo výroku č. 10 uvádza redaktorka odporcu v rade 2/ hodnotiaci úsudok, ktorým spochybňuje prácu polície a polemizuje nad právoplatne skončeným trestným konaním, ktoré bolo vedené na základe trestného oznámenia podaného aj na navrhovateľa. Vo výroku č. 15 reprodukuje redaktorka odporcu v rade 2/ nepravdivé skutkové tvrdenia odporcu v rade 1/ o psychickom nátlaku navrhovateľa na jeho osobu a uvádza neoprávnený hodnotiaci úsudok, že polícia nekoná, pretože má nadštandardné vzťahy s navrhovateľom, lebo sídlo miestneho oddelenia policajného zboru je v budove patriacej spoločnosti navrhovateľa. Vo výroku č. 19 redaktorka odporcu v rade 2/ vyslovuje neoprávnený hodnotiaci úsudok, v ktorom spája osobu navrhovateľa s G. O. a vraždou L.. O. N..

Na základe uvedeného súd konštatuje, že z vyjadrení odporcu v rade 1/, prednesených v reportáži vyplývajú závery, že navrhovateľ je mafián, že odporcu v rade 1/ vydieral. Že spáchal viaceré ekonomické trestné činy, keďže s NCHZ mal uzatvorené nevýhodné zmluvy, na základe ktorých odtiaľ protizákonným spôsobom „vyťahal peniaze“, a že preto zodpovedá aj za krach NCHZ. Tiež z výrokov odporcu v rade 1/ vyplýva, že navrhovateľ prostredníctvom svojho ekonomického vplyvu, resp. moci nezákonne ovplyvňuje orgány činné v trestnom konaní, aby trestné oznámenia a podozrenia o trestnej činnosti zámerne nevyšetrovali, neobjasňovali a ale svoju prácu „odflákli“ a všetko „ututlali“.

Odporca v rade 1/ v konaní uviedol, že nikdy o navrhovateľovi výslovne nepovedal, že je mafián. Z jeho výrokov v reportáži však vyplýva, že podľa jeho názoru: „po ňom ide mafia“, (výrok č. 2) a že „mafiáni mu dávali najavo, že majú všetko pod kontrolou“, (výrok č. 18). Odporca v rade 1/ však s týmito mafiánskymi praktikami nepochybne spája osobu navrhovateľa, a to vo výrokoch č. 13 a č. 14, z čoho jednoznačne vyplýva záver, že navrhovateľa považuje za mafiána.

Odporca tiež opakovane tvrdil, že ním podávané trestné oznámenia majú byť dôkazom o trestnej činnosti navrhovateľa. K tomu súd uvádza, že jediným nespochybniteľným dôkazom o trestnej činnosti určitej osoby je právoplatný rozsudok, ktorým bola súdom vyslovená jej vina za trestný čin. Súd konštatuje, že obsah reportáže nebol postavený tak, že by bolo len vecne konštatované, že odporca v rade 1/ podal na navrhovateľa konkrétne trestné oznámenia, s tým, že by bolo zároveň presne uvedené, ako sa konania o týchto oznámeniach skončili. Naopak, z kontextu reportáže vyplýva, že nielen že skutočnosť, že navrhovateľ ani len nebol obvinený nie je dostatočným dôkazom o jeho nevine, ale zároveň sa spochybňuje aj postup orgánov činných v trestnom konaní a polícia je bez dostatočných dôkazov nepriamo obviňovaná z marenia vyšetrovania v prospech navrhovateľa.

Súd konštatuje, že z výrokov odporcu v rade 1/ a ani z obsahu reportáže „Na dne chemičky“ nevyplýva, že by odporca v rade 1/ v tejto reportáži obvinil navrhovateľa zo zodpovednosti za vraždu L.. O. N..

Výroky redaktorov odporcu v rade 2/ odzneli najmä v súvislosti s vyjadreniami odporcu v rade 1/. Obsahujú konštatovania vyjadrení odporcu v rade 1/, tieto jeho vyjadrenia ďalej rozvíjajú a na základe ním prednesených nepravdivých tvrdení vyslovujú nepodložené hodnotiace úsudky. Zároveň nepodloženým hodnotiacim úsudkom vo výroku č. 19 pripisuje redaktorka odporcu v rade 2/ navrhovateľovi zodpovednosť za vraždu L.. O. N..

Súd tieto výroky redaktorov, na rozdiel od odporcu v rade 2/, nepovažuje za polemické. V rozhodnutí ústavného súdu IV. ÚS 107/2010, na ktoré odporca v rade 2/ odkazuje bola fyzická osoba, o ktorej odzneli polemické výroky, že si vraj mal objednať vraždu poslanca a primátora, v postavení podozrivého, a to aj podľa predbežných záverov kompetentných orgánov v prebiehajúcom trestnom konaní. Čiže polemické výroky novinárov o otázke jeho viny boli prípustné. Navrhovateľ však v čase vzniku reportáže nebol obvinený ani podozrivý zo žiadneho trestného činu v žiadnom prebiehajúcom trestnom konaní a túto skutočnosť si bolo možné overiť.

Odporca v rade 2/ zasiahol do navrhovateľovho práva na ochranu osobnosti predovšetkým tým, že odvysielal reportáž obsahujúcu difamujúce výroky vyslovené odporcom v rade 1/ na adresu navrhovateľa. Zároveň však redaktori odporcu v rade 2/ tiež vyslovili niekoľko výrokov, ktorými zasiahli do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti, išlo najmä o výroky č. 1, č. 6, č. 10, č. 15 a č. 19.

Reportáž „Na dne chemičky“ bola po jej odvysielaní zverejnená na internetovej stránke odporcu v rade 2/, kde sa k nej zároveň viedla diskusia návštevníkmi tejto stránky. Títo vychádzali z nepravdivých vyjadrení, ktoré odzneli v reportáži a do diskusie prispeli príspevkami, ktoré majú vo vzťahu k navrhovateľovi tiež difamujúci charakter.

Podľa názoru súdu odporcovi v rade 1/ ani odporcovi v rade 2/ sa v rámci dokazovania nepodarilo preukázať pravdivosť niektorého z vyššie uvedených skutkových tvrdení, resp. vecnosť uvedených hodnotiacich úsudkov. Preto možno ich zásah do práva navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti hodnotiť ako neoprávnený.

Uvedenými výroky prednesenými v reportáži „Na dne chemičky“ bolo podľa názoru súdu neoprávnene zasiahnuté do práva navrhovateľa na ochranu osobnosti, a to konkrétne do čiastkových práv na ochranu jeho občianskej cti a ľudskej dôstojnosti a práva na ochranu dobrého mena. Česť fyzickej osoby a jej ľudská dôstojnosť patrí k jej najvýznamnejším hodnotám, keďže má dôležitý význam pre vzťah fyzickej osoby k ostatným fyzickým osobám a pre jej postavenie v spoločnosti. Opísanými neoprávnenými zásahmi boli česť a vážnosť navrhovateľa v spoločnosti značne znížené. Z reportáže vyplynuli nepravdivé obvinenia navrhovateľa zo závažných trestných činov. Možno konštatovať, že bolo zasiahnuté nielen do súkromnej, ale aj profesionálnej cti navrhovateľa a zároveň do jeho práva na ochranu dobrého mena. Navrhovateľ je následkom odvysielania reportáže, kde bol nepravdivo obvinený a spájaný so závažnými trestnými činmi a s osobou obvinenou zo spáchania obzvlášť závažných zločinov, vnímaný širokou verejnosťou skreslene a výrazne negatívne.

Vzhľadom na uvedené mal súd za dostatočne preukázané, že uvádzanými výroky prednesenými v reportáži „Na dne chemičky“ bolo neoprávnene zasiahnuté do práva navrhovateľa na ochranu jeho osobnosti. Odporca v rade 2/ však v konaní uviedol, že odvysielaním reportáže vykonával svoju slobodu prejavu. Argumentoval tým, že sloboda prejavu je jedným z hlavných základov demokratickej spoločnosti, jednou z prvoradých podmienok jej pokroku a rozvoja každého jednotlivca. Zahŕňa nielen slobodu názoru a prijímania a rozširovania informácií a myšlienok, ale obsahuje aj povinnosť a zodpovednosť. Informovanie verejnosti o veciach verejného záujmu vykonávané prostredníctvom hromadných informačných prostriedkov patrí k významným nástrojom kontroly moci a zároveň k základným zárukám, ktoré bránia najrôznejším formám deformácie spoločenského vývoja. Obsah publicistiky a spravodajstva spočíva v informovaní o faktoch, skúsenostiach, podnetoch, kritických pohľadoch a rozvíjaní spoločensky prospešnej kritiky. Musí sa týkať oprávneného verejného záujmu a tomuto oprávnenému verejnému záujmu má aj slúžiť. Už z povahy činnosti publicistiky a spravodajstva vyplýva, že pri nej nevyhnutne a v značnom rozsahu dochádza ku kontaktu s jednotlivými hodnotami fyzickej osoby.

Je teda zrejmé, že v danej situácii dochádza ku kolízii práva na ochranu osobnosti navrhovateľa so slobodou prejavu odporcov. Za daných okolností sa teda súd musel zaoberať otázkou, či je zásah do

slobody prejavu primeraný a či zodpovedá zásade proporcionality. Súd preto na overenie, či je daná možnosť na takéto obmedzenie slobody prejavu, vykonal test proporcionality, ktorý je používaný aj Ústavným súdom SR, (napr. rozhodnutie I. ÚS 408/2010) či Najvyšším súdom SR (napr. Uznesenie 6Cdo/169/2011 z 26.6.2013). Tento test je založený na hľadaní odpovedí na otázky Kto ?, O kom ?, Čo ?, Kde ?, Kedy ? a Ako ? v danom prípade „hovril“ (teda uverejnil informáciu).

1. Kto zásah do práva na ochranu osobnosti (práva na súkromie) vykonal?

Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) vyplýva, že privilegované postavenie z hľadiska ochrany slobody prejavu patrí novinárom a masmédiám. Novinárom je dokonca umožnené používať určitú mieru prehánania a provokácie. Odporca v rade 2/ je televíznym vysielateľom, preto sa na neho vzťahuje zvýšená ochrana (privilegované postavenie) poskytovaná novinárom, resp. masmédiám, ktorú je potrebné zohľadniť. Odporca v rade 1/ takéto postavenie nemá, v čase odvysielania reportáže však vykonával funkciu primátora Mesta Nováky.

2. O kom bola reportáž, resp. do koho osobnostnej sféry zasahovala?

Reportáž sa nepochybne týkala aj navrhovateľa. Navrhovateľ síce nezastáva verejnú funkciu, ani v minulosti žiadnu nezastával, nie je teda za bežných okolností povinný znášať vyššiu mieru kritiky. Je však možné konštatovať, že v meste Nováky je významným podnikateľom, ktorý má dlhodobé zmluvné, resp. obchodné vzťahy s NCHZ a ekonomické záujmy súvisiace s touto spoločnosťou. V danej situácii, teda možno konštatovať, že bol povinný strpieť vyšší záujem médií o jeho osobu a mať vyššiu toleranciu ku kritickým výrokom.

3. Čo bolo obsahom reportáže?

Ústrednou témou reportáže „Na dne chemičky“ podľa výpovede redaktorky odporcu v rade 2/, ktorá reportáž pripravovala, mali byť NCHZ a pokuta uložená za kartelovú dohodu. Cieľom reportáže malo byť: „hľadať možné dôvody, ako k tomu došlo, prečo, čo reálne z toho hrozí a kam môže táto situácia až zájsť“. Táto téma nepochybne vzhľadom na význam podniku v regióne aj v rámci republiky a v tom čase vyhláseného konkurzu bola vecou legitímneho verejného záujmu. Konečná podoba reportáže však podľa názoru súdu deklarovanej téme a stanovenému cieľu absolútne nezodpovedala. Reportáž neprinesla nové informácie o príčinách a podrobnostiach uzavretia kartelovej dohody, ktorej stranou mali byť aj NCHZ. Neoznačila osoby, ktoré by mohli byť za kartelovú dohodu priamo zodpovedné ani sa nepokúsila objasniť okolnosti uzavretia tejto kartelovej dohody. V tom čase už bolo zrejmé, že konkurz bol vyhlásený z dôvodu, že NCHZ neboli zo svojich zdrojov schopné uhradiť pokutu uloženú za účasť v karteli a pokuta bola teda priamou a bezprostrednou príčinou konkurzu. Niet pochyb o tom, že navrhovateľ nemal s kartelovou dohodou nič spoločné a redaktori odporcu v rade 2/ to ani netvrdili. Nie je preto jasné, prečo pôvodná téma reportáže, ktorá bola výsostne aktuálna, a o ktorú bol aj oprávnený divácky záujem, skĺzla k neoprávnenému obviňovaniu navrhovateľa z údajnej trestnej činnosti a k výrokom zasahujúcim do jeho práva na ochranu osobnosti.

4. Kde bola reportáž odvysielaná?

Vysielanie Televízie Markíza má pokrytie na území celej Slovenskej republiky. Zároveň má dlhodobu vysokú, v podstate najvyššiu divácku sledovanosť. Reportáž bola odvysielaná v relácii, ktorá mala mať investigatívny charakter so zameraním na odhaľovanie a poukazovanie na negatívne spoločenské javy. Odvysielaniu relácie predchádzalo opakované vysielanie upútavok a reportáž bola po jej odvysielaní umiestnená aj na internetovej stránke odporcu v rade 2/.

5. Kedy bola reportáž odvysielaná?

V tomto prípade išlo o obdobie bezprostredne po uložení pokuty NCHZ Európskou komisiou za kartelovú dohodu a tým zapríčineným konkurzom na NCHZ, ktoré nasledovalo. Boli ohrozené tisíce pracovných miest s možným negatívnym dopadom na celý región. Táto téma bola teda v tomto období nanajvyššie aktuálna a zároveň verejnosťou citlivo vnímaná. V období vzniku a odvysielania reportáže boli však zároveň už právoplatne skončené trestné konania vedené na podklade trestných oznámení odporcu v rade 1/, podaných aj na navrhovateľa. Pričom informácie o tejto skutočnosti boli pre redaktora spracovávajúceho reportáž ľahko dostupné a overiteľné.

6. Ako boli informácie v reportáži formulované?

Ako už bolo vyššie uvedené, v reportáži boli v rámci výrokov označených navrhovateľom ako „výrok č. 1 až č. 23“ uvedené o navrhovateľovi nepravdivé skutkové tvrdenia, ale aj hodnotiace úsudky,

vychádzajúce z nepravdivých informácií. Pričom zároveň neboli uvedené informácie, ktoré by umožnili divákovi utvoriť si vlastný hodnotiaci úsudok. Tam, kde vyhlásenie prerastie do hodnotiaceho úsudku, proporcionálna zásaha môže závisieť na tom, či existuje dostatočná skutková základňa pre napadnuté vyhlásenie, pretože dokonca aj hodnotiaci úsudok bez akejkoľvek skutkovej základne na jeho podporu môže byť prehnaný. Divák pri sledovaní reportáže nevníma jednotlivé výroky izolovane, ale v celkovom kontexte reportáže a jeho dojem je umocnený aj použitými vizuálnymi prostriedkami. Súd nepopiera právo novinára dopustiť sa aj určitého zjednodušenia, či dokonca nepresnosti, môže dokonca pravdivú informáciu prezentovať ako senzáciu, avšak za súčasného rešpektovania zásady, že uverejnenie informácií v relevantnom čase zodpovedalo reálne existujúcim skutočnostiam.

Súd udáva, že napriek závažnosti vyjadrení odporcu v rade 1/ na adresu navrhovateľa, opomenul odporca v rade 2/ dostatočne zohľadniť skutočnosť, že navrhovateľ nebol nikdy obvinený zo žiadneho trestného činu a v čase vzniku reportáže sa nevedelo ani žiadne trestné konanie, kde by bol z trestného činu podozrivý. Podľa názoru súdu, aj keby bolo možné vysloviť pochybnosti a špekulácie napríklad o niektorých charakterových vlastnostiach navrhovateľa, o jeho vine resp. nevine nemožno nikdy pochybovať, pretože táto skutočnosť je vždy overiteľná, a to na základe existencie alebo neexistencie právoplatného súdneho rozhodnutia o vine. Odporca v rade 2/ však princíp prezumpcie neviny vôbec nezohľadnil. Naopak, vyjadrením redaktorky dokonca spochybňoval objektivitu orgánov činných v trestnom konaní a relativizoval ich postup voči navrhovateľovi.

Odporca v rade 2/ sa v konaní bránil aj tým, že navrhovateľ sa odmietol vyjadriť pred kamerou, ale že bolo odvysielané aspoň jeho písomné stanovisko. Súd konštatuje, že v reportáži sice bol poskytnutý priestor na vyjadrenie oboch stranám, teda odporcovi v rade 1/ a následne aj navrhovateľovi, avšak predmetom reportáže nebola len polemika o nejakom objektívnom probléme, kde by sa skúmalo stanovisko oboch strán k tomuto problému. Išlo o to, že odporca v rade 1/ predniesol na adresu navrhovateľa nepravdivé skutkové tvrdenia a hodnotiace úsudky, ktoré nevychádzali z pravdivých informácií. Navrhovateľ sa k jeho prednesom vyjadril (mailom adresovaným redaktorky), poukázal na to, že informácie uvádzané odporcom v rade 1/ sú nepravdivé, pričom išlo najmä o údajne navrhovateľom zapríčinené ekonomické problémy NCHZ, trestné oznámenia odporcu v rade 1/ podávané na navrhovateľa, či jeho údajná zodpovednosť za smrť L.. N.. D. uvádzané skutočnosti vyslovené na jeho obranu boli zároveň v tom období aj dostupným spôsobom overiteľné. Redaktori odporcu v rade 2/ si pravdivé informácie, na ktoré navrhovateľ poukazoval nakoniec buď vôbec nezistili alebo si boli neoprávnenosťou vyjadrení odporcu v rade 1/ vedomí a reportáž aj napriek tomu odvysielali.

Po vyhodnotení aplikácie uvedených kritérií testu proporcionality, bolo pri kolízii práva na ochranu osobnosti so slobodou prejavu v danom prípade dôvodné uprednostniť právo na ochranu osobnosti navrhovateľa. Súd dospel k záveru, že odporca v rade 1/ svojimi výroky a odporca v rade 2/ odvysielaním reportáže a výroky svojich zamestnancov prekročili ústavou garantovanú slobodu prejavu a neprípustným spôsobom zasiahli do osobnostných práv navrhovateľa. Obmedzenie akéhokoľvek základného práva alebo slobody, a teda aj slobody prejavu možno považovať za akceptovateľné len vtedy, ak ide o obmedzenie, ktoré bolo ustanovené zákonom, resp. na základe zákona, zodpovedá niektorému ustanovenému legitímnemu cieľu a je nevyhnutné v demokratickej spoločnosti na dosiahnutie sledovaného cieľa. Obmedzenie slobody prejavu je podľa názoru súdu v danom prípade postavené na zákonomnom podklade, ktorý je v súlade s ustanoveniami § 11 a nasl. OZ. Toto obmedzenie má zároveň legitímny cieľ, právo na ochranu osobnosti navrhovateľa.

Odporca v rade 1/ na poslednom pojednávaní namietal svoju pasívnu legitímáciu. Ako dôvod uviedol, že do obsahu reportáže nemohol vstúpiť a nemohol ovplyvniť konečný zostrih ani výsledné spracovanie reportáže. Pred odvysielaním mu nebola poskytnutá žiadna časť reportáže, teda reportáž vopred nevidel a ani netušil, čo bude nakoniec odvysielané a v akom rozsahu. Nebol ani požiadaný o autorizáciu, preto podľa jeho názoru za jej obsah nemôže zodpovedať. V reportáži len prezentoval skutočnosti všeobecne známe už sedem alebo osem rokov. Ak by bol vtedy odmietol redaktorky žiadosť o rozhovor, bolo by v Paľbe uvedené, že primátor Novák rozhovor odmietol, a to by bolo pre neho negatívne.

Súd k tomu uvádza, že odporcovi v rade 1/ bol v reportáži poskytnutý priestor na vyjadrenie, ktorý využil. Z dokazovania nevyplývalo, že by boli vyjadrenia odporcu v rade 1/ tendenčne zostrihané, či inak upravované. Naopak, všetko nasvedčuje tomu, že jeho vyjadrenia boli autentické a boli hlavným zdrojom reportáže. Sám odporca v rade 1/ počas súdneho konania niekoľkokrát skonštatoval, že

si za prednesenými vyjadreniami stojí a uviedol aj, že reportáž oceňuje. Podľa názoru súdu jeho zodpovednosť neznižuje ani to, že v čase reportáže vykonával funkciu primátora. Tieto výroky predniesol ako fyzická osoba a nie v rámci výkonu svojej právomoci. Skutočnosť, že zastával dôležitú volenú verejnú funkciu, mala podľa názoru súdu naopak zvýšiť mieru jeho opatrnosti pri posudzovaní pravdivosti prednesených vyjadrení, aj vzhľadom na informácie, ktoré mal k dispozícii, resp. ich mohol získať. Slovám primátora divák pripisuje nepochybne vyššiu váhu ako vyjadreniam bežného občana. Podľa názoru súdu skutočnosť, že odporca v rade 1/ sa zaštitil funkciou primátora, skôr zvyšuje intenzitu jeho zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa.

V § 13 OZ sú upravené prostriedky, ktoré zákon poskytuje fyzickým osobám, ktorým bolo zasiahnuté do ich práva na ochranu osobnosti. Fyzická osoba môže uplatniť tieto prostriedky vtedy, ak subjekt, ktorý zodpovedá za neoprávnený zásah možno identifikovať. Prostriedky uvedené v § 13 OZ majú povahu sankcií voči osobe, ktorá do práva na ochranu osobnosti iného zasiahla. Pri aplikácii týchto sankcií je dôležité dodržať aj zásadu primeranosti.

Fyzická osoba sa podľa § 13 ods. 1 OZ môže domáhať predovšetkým toho, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jeho osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov, a aby mu bolo dané primerané zadosťučinenie. Jedným zo spôsobov primeraného zadosťučinenia je aj ospravedlnenie narušiteľa fyzickej osobe, do ktorej práv bolo zasiahnuté.

Navrhovateľ sa predovšetkým domáhal, aby bola každému z odporcov uložená povinnosť ospravedlniť sa mu s tým, že súdu zároveň navrhol formu a obsah týchto ospravedlnení a zároveň aj spôsob ich zverejnenia. Keďže relácia Paľba, vysielaná odporcom v rade 2/ bola medzičasom zrušená, navrhovateľ zmenil petiu svojho návrhu tak, že požadoval odvysielanie ospravedlnení v rámci hlavnej spravodajskej relácie odporcu v rade 2/, s názvom „Televízne noviny“. A to ospravedlnenie odporcu v rade 1/ po ukončení reklamného bloku bezprostredne predchádzajúceho vysielaniu prvej časti tejto relácie a ospravedlnenie odporcu v rade 2/ po ukončení reklamného bloku bezprostredne predchádzajúceho vysielaniu druhej časti tejto relácie.

Znenie navrhovaných ospravedlnení považoval súd, vzhľadom na závery dokazovania za primerané. Preto návrhu v tejto časti vyhovel s výnimkou, že zamietol návrh v časti, kde malo byť bolo odporcovi v rade 1/ uložené, aby strpel odvysielanie jeho ospravedlnenia aj za to, že mal vo svojich výrokoch uviesť nepravdivé tvrdenie, že si navrhovateľ mal objednať vraždu L.. O. N.. Ako už bolo uvedené, takéto vyjadrenie odporcu v rade 1/ v reportáži neodznelo. Odporca v rade 1/ len redaktorku poskytol list, ktorý mu v minulosti napísala sestra L.. N., a ktorý súd považuje za autentický. Návrh preto v tejto časti nebol dôvodný.

Odporcovi v rade 1/, keďže nie je televíznym vysielateľom a nemá teda dostatok rozhodovacích a technických podmienok, aby odvysielanie ospravedlnenia zabezpečil sám, je v súlade s návrhom uložená povinnosť strpieť, aby navrhovateľ poskytol odporcovi v rade 2/ na odvysielanie ospravedlnenie odporcu v rade 1/ na jeho náklady.

Odporca v rade 2/ ako televízny vysielateľ je povinný svoje ospravedlnenie odvyselať sám a na vlastné náklady.

Odporca v rade 2/ prostredníctvom právneho zástupcu namietal, že navrhovaný vysielací čas odvysielania ospravedlnenia, teda v čase vysielania hlavnej spravodajskej relácie svojou hodnotou nezodpovedá vysielaciemu času relácie Paľba, v ktorej bola odvysielaná reportáž „Na dne chemičky“. Súd mal preukázané, že relácia Paľba sa už nevysiela. Podľa názoru súdu je predpoklad, že rovnaký okruh divákov, aký túto reláciu v minulosti sledoval, teda takí diváci, ktorých predmetom diváckeho záujmu je spravodajstvo a publicistika, sleduje aj reláciu Televízne noviny. Nebolo zároveň preukázané, že by odporca v rade 2/ mal vo svojej programovej štruktúre obdobnú reláciu, ako bola relácia Paľba. Teda v prípade odvysielania ospravedlnenia v čase Televíznych novín, bude ospravedlnenie sprístupnené relevantnému okruhu divákov, ktorí predmetnú reportáž pravdepodobne sledovali a uvidia teda aj ospravedlnenie. Takéto zadosťučinenie teda splní požiadavku primeranosti.

Navrhovateľ sa ďalej domáhal, aby súd zaviazal odporcu, aby zabezpečil odstránenie diskusie k odkazu na záznam relácie Paľba zo dňa 23.2.2010 z internetovej stránky www.markiza.sk. Odporca rade 2/

prostredníctvom právneho zástupcu síce v konaní namietal, že každá jednotlivá relácia Paľba bývala na internetovej stránke odporcu v rade 2/ umiestnená vždy len určitý obmedzený čas, do vyhlásenia rozsudku však odporca v rade 2/ nepredložil dôkaz o tom, že relácia, resp. diskusia k nej by už boli z internetovej stránky medzičasom stiahnuté.

V prípade pretrvávajúceho zverejnenia diskusie k relácii na internete teda možno konštatovať, že zásah do práva navrhovateľa stále trvá a bolo teda na mieste uložiť odporcovi v rade 2/ povinnosť, aby od tohto zásahu upustil.

Navrhovateľ sa ďalej domáhal, aby súd zaviazal každého z odporcov na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch v sume 50.000,- EUR.

V zmysle § 13 ods. 2 OZ predpokladom vzniku nároku na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch je, že morálne zadosťučinenie nie je v danom prípade postačujúce, a že zároveň došlo neoprávneným zásahom a k zníženiu dôstojnosti alebo vážnosti v spoločnosti dotknutej fyzickej osoby v značnej miere.

Zmyslom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch je určenie vzťahu medzi mierou ujmy na hodnotách osobnosti dotknutej osoby a konkrétnym peňažným vyjadrením náhrady takejto ujmy. Objektívnym kritériom posúdenia dôvodnosti priznania náhrady nemajetkovej ujmy je zistenie, či v konkrétnej situácii, za ktorej k neoprávnenému zásahu do osobnosti fyzickej osoby došlo, by vzniknutú nemajetkovú ujmu vzhľadom na jej intenzitu, rozsah a trvanie ako závažnú pociťoval každý, kto by sa nachádzal na mieste a v postavení dotknutej osoby. Pri rozhodovaní o náhrade nemajetkovej ujmy musí mať súd v prvom rade preukázané, že v danom prípade nastali také okolnosti, že dotknutej osobe nestačí zadosťučinenie podľa § 13 ods. 1 OZ.

Súd sa stotožňuje so záverom vyplývajúcim z judikatúry Najvyššieho súdu SR, že ak k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv fyzickej osoby dôjde televíznym vysielaním, treba vždy vychádzať z toho, že mal širokú publicitu. Takýto zásah, spočívajúci v tvrdení, avšak právoplatným rozsudkom súdu nepreukázanej trestnej činnosti, v podstate zakladá nárok oprávnenej osoby domáhať sa náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (R 45/2000).

Aj podľa názoru súdu difamujúcimi vyjadreniami odporcu v rade 1/ a redaktorov odporcu v rade 2/, ktoré odzneli v reportáži odvysielanej odporcom v rade 2/ s dosahom na celé územie Slovenskej republiky, pričom odporca v rade 2/ je najsledovanejším audiovizuálny médiom, došlo k takému zásahu, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť resp. vážnosť osoby navrhovateľa a nepostačuje preto primerané zadosťučinenie len podľa § 13 ods. 1 OZ.

Súd mal teda za preukázané, že priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch navrhovateľovi je dôvodné, musel sa však zaoberať výškou tejto náhrady, ktorá by bola vzhľadom na všetky okolnosti prípadu primeraná. Ustanovenie § 13 ods. 3 OZ uvádza ako určujúce kritéria pre určenie výšky náhrady závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo.

Závažnosť vzniknutej ujmy musí preukázať osoba, ktorá sa náhrady nemajetkovej ujmy domáha. Navrhovateľ uviedol, že v dôsledku odvysielanej reportáže mu vznikla ujma predovšetkým v rodine, kde bola psychická situácia veľmi zlá, a že musel dokonca vyhľadať lekárske ošetrovanie. Ujma mu tiež mala vzniknúť v priateľských vzťahoch. Uviedol, že niektoré jeho priateľstvá utrpeli, iné sa ani neobnovili. Súd konštatuje, že navrhovateľ nepredložil súdu doklad vydaný lekárom svedčiaci o jeho zdravotných problémoch zapríčinených odvysielanou reportážou. Nebolo preukázané ani narušenie jeho vzťahov v rodine. Navrhovateľom navrhnutí svedkovia opísali najmä to, ako v dôsledku reportáže poklesli zisky spoločností, v ktorých je navrhovateľ spoločníkom a všetci zároveň potvrdili, že ich kladný, príp. priateľský vzťah k navrhovateľovi sa ani odvysielaním reportáže nezmenil.

V rámci dokazovania boli prehraté aj dva zvukovoobrazové záznamy z verejných vystúpení navrhovateľa, ktoré sa uskutočnili až po odvysielaní predmetnej reportáže. Išlo o vystúpenie na zasadnutí Mestského zastupiteľstva Mesta Nováky dňa 25.1.2011 a vystúpenie na stretnutí občanov dňa 22.6.2012 v kine Nováky. Na uvedených záznamoch je vidieť, že navrhovateľ reční a ostatní spoluobčania ho pozorne so záujmom počúvajú. To podľa súdu nesvedčí o tom, že by sa ľudia z jeho okolia po odvysielaní predmetnej reportáže od neho úplne odvrátili a opovrhovali ním.

V konaní boli okrem výpovedí svedkov predkladané aj iné dôkazy, ktoré mali preukázať škodu, konkrétne najmä ušlý zisk obchodných spoločností, v ktorých má účasť navrhovateľ. Súd nepopiera, že odvysielaná reportáž mohla mať negatívny dopad aj na obchodné spoločnosti navrhovateľa. Navrhovateľ sa však domáhal zaplatenia 2 x po 50.000,- EUR titulom náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Súd preto neskúmal skutočnú výšku škody, ktorú navrhovateľove spoločnosti utrpeli, keďže takúto škodu nemožno stotožňovať s nemajetkovou ujmovou, ktorá vznikla navrhovateľovi ako fyzickej osobe. Možnosť domáhať sa náhrady škody spôsobenej neoprávneným zásahom do práva na ochranu osobnosti upravuje ustanovenie § 16 OZ a navrhovateľ sa takejto škody v konaní ani nedomáhal. Nemajetková ujma je osobným nárokom konkrétnej fyzickej osoby a jej náhrada nemá nahrádzať určitý majetkový úbytok či stratu, ale má za úlohu peňažne vyjadriť približnú ujmu, ktorá dotknutej osobe vznikla na nemateriálnych hodnotách jej osobnosti.

Súd sa zaoberal aj ďalším kritériom, a to okolnosťami, za ktorých k porušeniu práva navrhovateľa došlo. Uvedené okolnosti už boli podrobnejšie rozoberané vyššie. Súd len zdôrazňuje, že k zásahu do práva na ochranu osobnosti navrhovateľa došlo nepravdivými skutkovými tvrdeniami, resp. nepodloženými hodnotiacim úsudkami odvysielanými v reportáži v najsledovanejšej televízii, ktorá má celoštátne pokrytie. Bolo to v dobe, keď deklarovaná téma reportáže bola obzvlášť citlivá a rezonovala v spoločnosti.

Náhrada nemajetkovej ujmy ako forma primeraného zadosťučinenia má nielen satisfakčnú, ale aj sankčnú (preventívnu) funkciu. Medzi týmito funkciami existuje vzťah komplementarity. Výška priznanej náhrady má teda na narušiteľa pôsobiť preventívne, aby sa v budúcnosti obdobným neoprávneným zásahom vyhol. Na druhej strane, výška náhrady nemá byť exemplárnou civilnou sankciou, t.j. faktickým bezdôvodným obohatením osoby dotknutej neoprávneným zásahom. Výška náhrady nesmie byť ani príliš nízka, aby u pôvodcu zásahu nevznikol dojem, že také zásahy sa mu môžu v budúcnosti aj tak oplatiť.

Podľa názoru súdu je náhrada nemajetkovej ujmy, uplatnená navrhovateľom v konaní neprimeraná a vyslovene prehnaná. Jej výška (spolu 100.000,-EUR) nielenže nezodpovedá okolnostiam, za ktorých k zásahu došlo, ale vôbec nezodpovedá ani nemajetkovej ujme, ktorá mala (či mohla) navrhovateľovi vzniknúť. Bolo preto dôvodné priznať náhradu nemajetkovej ujmy vo výrazne nižších sumách, ako boli navrhovateľom požadované, a ktoré podľa názoru súdu postačujú na satisfakciu navrhovateľa za utrpené zásahy.

Súd ďalej prihliadal aj na potrebu sankčného pôsobenia náhrady nemajetkovej ujmy a jej personalizáciu vo vzťahu ku konkrétnej osobe, ktorá je pôvodcom neoprávneného zásahu. U odporcov zohľadnil predovšetkým to, že odporca v rade 1/ je fyzickou osobou a odporca v rade 2/ je vysielateľom s licenciou pre celoštátne televízne vysielanie a zároveň obchodnou spoločnosťou. Preto bolo dôvodné priznať navrhovateľovi voči odporcovi v rade 2/ vyššiu náhradu nemajetkovej ujmy než voči odporcovi v rade 1/.

Pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy zobrať súd do úvahy aj výšky obdobných náhrad, konštantne priznávaných účastníkom v rozhodnutiach Európskeho súdu pre ľudské práva v prípade porušenia práva podľa Článku 8 - Právo na rešpektovanie súkromného (a rodinného) života. Napr.: A. proti SR - 5.000,- EUR, H. proti SR- 8.000,- EUR, R. proti SR - 3.000,- EUR, O. proti SR - 8.000,- EUR, U. proti SR - 9.000,- EUR.

Súd pri svojich úvahách zohľadnil všetky uvedené relevantné kritéria a dospel k záveru, že primeranou výškou náhrady nemajetkovej ujmy, ktorú budú odporcovia povinní nahradiť navrhovateľovi je suma 4.000,-EUR u odporcu v rade 1/ a 10.000 EUR u odporcu v rade 2/. Návrh na náhradu nemajetkovej ujmy v časti prevyšujúcej tieto sumy preto zamietol.

Podľa § 151 ods.3 prvej vety Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP) v zložitých prípadoch, najmä z dôvodu väčšieho počtu účastníkov konania alebo väčšieho počtu nárokov uplatňovaných v konaní, súd môže rozhodnúť, že o trovách konania rozhodne do 30 dní po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej; ustanovenie § 166 sa nepoužije. Ustanovenia odsekov 1 a 2 platia primerane s tým, že lehota troch pracovných dní plynie od právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Na základe citovaného ustanovenia, keďže v danej veci ide o vec skutkov zložitú, pričom návrhom bol v konaní uplatňovaný väčší počet nárokov, ponechal súd rozhodnutie o trovách konania samostatnému uzneseniu po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v troch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.